

Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) 2019/459 z dnia 21 marca 2019 r. wykonujące rozporządzenie (UE) nr 270/2011 w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, podmiotom i organom w związku z sytuacją w Egipcie 1
- ★ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2019/460 z dnia 30 stycznia 2019 r. zmieniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 w odniesieniu do wykazu podmiotów objętych wyłączeniem ⁽¹⁾ 8
- ★ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2019/461 z dnia 30 stycznia 2019 r. zmieniające rozporządzenie delegowane (UE) 2016/522 w odniesieniu do objęcia Banku Anglii i Urzędu ds. Zarządzania Długiem Publicznym Zjednoczonego Królestwa wyłączeniem z zakresu stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 596/2014 ⁽¹⁾ 10
- ★ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2019/462 z dnia 30 stycznia 2019 r. zmieniające rozporządzenie delegowane (UE) 2017/1799 w odniesieniu do objęcia Banku Anglii wyłączeniem spod wymogów przejrzystości przed- i posttransakcyjnej określonych w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 600/2014 ⁽¹⁾ 13
- ★ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2019/463 z dnia 30 stycznia 2019 r. zmieniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2365 w odniesieniu do wykazu podmiotów objętych wyłączeniem ⁽¹⁾ 16
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2019/464 z dnia 21 marca 2019 r. wszczynające dochodzenie dotyczące możliwego obejścia środków antydumpingowych wprowadzonych rozporządzeniem wykonawczym Rady (UE) nr 412/2013 wobec przywozu ceramicznych zastaw stołowych i naczyń kuchennych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej oraz poddające ten przywóz wymogowi rejestracji 18
- Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2019/465 z dnia 21 marca 2019 r. w sprawie minimalnej ceny sprzedaży odłuszczonego mleka w proszku w trzydziestym czwartym częściowym zaproszeniu do składania ofert w ramach procedury przetargowej otwartej rozporządzeniem wykonawczym (UE) 2016/2080 25

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG.

DECYZJE

- ★ Decyzja Rady (UE) 2019/466 z dnia 18 marca 2019 r. w sprawie stanowiska, jakie ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach Rady Stowarzyszenia ustanowionej na mocy Układu o stowarzyszeniu między Unią Europejską i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej oraz ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Ukrainą, z drugiej strony, w odniesieniu do zmiany załącznika XXVII do tego Układu 26
- ★ Decyzja Rady (WPZiB) 2019/467 z dnia 21 marca 2019 r. zmieniająca decyzję 2011/173/WPZiB w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Bośni i Hercegowinie 39
- ★ Decyzja Rady (WPZiB) 2019/468 z dnia 21 marca 2019 r. zmieniająca decyzję 2011/172/WPZiB dotyczącą środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, podmiotom i organom w związku z sytuacją w Egipcie 40
- ★ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2019/469 z dnia 20 marca 2019 r. zmieniająca decyzję wykonawczą 2014/909/UE w odniesieniu do okresu stosowania środków ochronnych w odniesieniu do małego chrząszcza ulowego we Włoszech (notyfikowana jako dokument nr C(2019) 2044)⁽¹⁾ 47
- ★ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2019/470 z dnia 20 marca 2019 r. uchylająca decyzję 2005/779/WE dotyczącą środków ochrony zdrowia zwierząt przed chorobą pęcherzykową świń we Włoszech (notyfikowana jako dokument nr C(2019) 2045)⁽¹⁾ 49
- ★ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2019/471 z dnia 20 marca 2019 r. zatwierdzająca plan zwalczania afrykańskiego pomoru świń u dziczyżnych świń na niektórych obszarach Węgier (notyfikowana jako dokument nr C(2019) 2073)⁽¹⁾ 50

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG.

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE RADY (UE) 2019/459

z dnia 21 marca 2019 r.

wykonujące rozporządzenie (UE) nr 270/2011 w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, podmiotom i organom w związku z sytuacją w Egipcie

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (UE) nr 270/2011 z dnia 21 marca 2011 r. w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, podmiotom i organom w związku z sytuacją w Egipcie ⁽¹⁾, a w szczególności jego art. 12 ust. 4,

uwzględniając wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 21 marca 2011 r. Rada przyjęła rozporządzenie (UE) nr 270/2011.
- (2) Załącznik I należy uzupełnić o informacje dotyczące prawa do obrony i prawa do skutecznej ochrony sądowej.
- (3) Należy zatem odpowiednio zmienić załącznik I do rozporządzenia (UE) nr 270/2011,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załączniku I do rozporządzenia (UE) nr 270/2011 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 21 marca 2019 r.

W imieniu Rady

G. CIAMBA

Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 76 z 22.3.2011, s. 4.

ZAŁĄCZNIK

Załącznik I do rozporządzenia (UE) nr 270/2011 otrzymuje brzmienie:

„ZAŁĄCZNIK I

A. Wykaz osób fizycznych i prawnych, podmiotów i organów, o których mowa w art. 2 ust. 1

	Imię i Nazwisko (i ewent. pseudo- nimy)	Informacje identyfikacyjne	Powody umieszczenia w wykazie
1.	Mohamed Hosni Elsajed Mubarak	Były prezydent Arabskiej Republiki Egiptu Data urodzenia: 4.5.1928 Mężczyzna	Osoba, wobec której władze egipskie prowadzą postępowanie sądowe lub postępowanie o odzyskanie mienia w związku z prawomocnym wyrokiem sądu w sprawie sprzeniewierzenia funduszy państwowych, na podstawie Konwencji Narodów Zjednoczonych przeciwko korupcji.
2.	Suzanne Saleh Thabet	Małżonka Mohameda Hosniego Elsajeda Mubaraka, byłego prezydenta Arabskiej Republiki Egiptu Data urodzenia: 28.2.1941 Kobieta	Osoba powiązana z Mohamedem Hosnim Elsajedem Mubarakiem, wobec której władze egipskie prowadzą postępowanie sądowe lub postępowanie o odzyskanie mienia w związku z prawomocnym wyrokiem sądu w sprawie sprzeniewierzenia funduszy państwowych, na podstawie Konwencji Narodów Zjednoczonych przeciwko korupcji.
3.	Alaa Mohamed Hosni Elsajed Mubarak	Syn Mohameda Hosniego Elsajeda Mubaraka, byłego prezydenta Arabskiej Republiki Egiptu Data urodzenia: 26.11.1960 Mężczyzna	Osoba, wobec której władze egipskie prowadzą postępowanie sądowe lub postępowanie o odzyskanie mienia w związku z prawomocnym wyrokiem sądu w sprawie sprzeniewierzenia funduszy państwowych, na podstawie Konwencji Narodów Zjednoczonych przeciwko korupcji.
4.	Hajdi Mahmud Magdi Hussajn Rasech	Małżonka Alaa Mohameda Hosniego Elsajeda Mubaraka, syna byłego prezydenta Arabskiej Republiki Egiptu Data urodzenia: 5.10.1971 Kobieta	Osoba, wobec której władze egipskie prowadzą postępowanie sądowe lub postępowanie o odzyskanie mienia w związku z prawomocnym wyrokiem sądu w sprawie sprzeniewierzenia funduszy państwowych, na podstawie Konwencji Narodów Zjednoczonych przeciwko korupcji; jest ona także powiązana z Alaa Mohamedem Hosnim Elsajedem Mubarakiem.
5.	Dżamal Mohamed Hosni Elsajed Mubarak	Syn Mohameda Hosniego Elsajeda Mubaraka, byłego prezydenta Arabskiej Republiki Egiptu Data urodzenia: 28.12.1963 Mężczyzna	Osoba, wobec której władze egipskie prowadzą postępowanie sądowe lub postępowanie o odzyskanie mienia w związku z prawomocnym wyrokiem sądu w sprawie sprzeniewierzenia funduszy państwowych, na podstawie Konwencji Narodów Zjednoczonych przeciwko korupcji
6.	Chadiga Mahmud El Dżammal	Małżonka Dżamala Mohameda Hosniego Elsajeda Mubaraka, syna byłego prezydenta Arabskiej Republiki Egiptu Data urodzenia: 13.10.1982 Kobieta	Osoba, wobec której władze egipskie prowadzą postępowanie sądowe lub postępowanie o odzyskanie mienia w związku z prawomocnym wyrokiem sądu w sprawie sprzeniewierzenia funduszy państwowych, na podstawie Konwencji Narodów Zjednoczonych przeciwko korupcji; jest ona także powiązana z Dżamalem Mohamedem Hosnim Elsajedem Mubarakiem.
15.	Mohamed Zohir Mohamed Wahed Garrana	Były minister turystyki Data urodzenia: 20.2.1959 Mężczyzna	Osoba, wobec której władze egipskie prowadzą – na podstawie Konwencji Narodów Zjednoczonych przeciwko korupcji – postępowanie sądowe w sprawie sprzeniewierzenia funduszy państwowych.

	Imię i Nazwisko (i ewent. pseudo- nimy)	Informacje identyfikacyjne	Powody umieszczenia w wykazie
18.	Habib Ibrahim Habib Eladli	Były minister spraw wewnętrznych Data urodzenia: 1.3.1938 Mężczyzna	Osoba, wobec której władze egipskie prowadzą – na podstawie Konwencji Narodów Zjednoczonych przeciwko korupcji – postępowanie sądowe w sprawie sprzeniewierzenia funduszy państwowych.
19.	Elham Sajed Salem Szarszar	Małżonka Habiba Ibrahima Eladliego Data urodzenia: 23.1.1963 Kobieta	Osoba, wobec której władze egipskie prowadzą – na podstawie Konwencji Narodów Zjednoczonych przeciwko korupcji – postępowanie sądowe w sprawie sprzeniewierzenia funduszy państwowych; jest ona także powiązana z Habibem Ibrahimem Eladlim.

B. Prawo do obrony i prawo do skutecznej ochrony sądowej zgodnie z prawem egipskim:

Prawo do obrony i prawo do skutecznej ochrony sądowej

Z art. 54, 97 i 98 konstytucji Egiptu, art. 77, 78, 124, 199, 214, 271, 272 i 277 egipskiej ustawy o postępowaniu karnym oraz art. 93 i 94 egipskiej ustawy o prawie do obrony (ustawa nr 17 z 1983 r.) wynika, że na mocy egipskiego prawa gwarantowane są następujące prawa:

- w przypadku każdej osoby podejrzanej lub oskarżonej o popełnienie przestępstwa:
 1. prawo do kontroli sądowej każdego aktu lub decyzji administracyjnej;
 2. prawo do bronięcia się samemu lub przez ustanowionego przez siebie obrońcę, a jeśli dana osoba nie ma wystarczających środków na poniesienie kosztów obrony, do bezpłatnego skorzystania z pomocy obrońcy wyznaczonego z urzędu, gdy wymaga tego dobro wymiaru sprawiedliwości;
- w przypadku każdej osoby oskarżonej o popełnienie przestępstwa:
 1. prawo do niezwłocznego otrzymania szczegółowej informacji w języku dla niej zrozumiałym o istocie i przyczynie skierowanego przeciwko niej oskarżenia;
 2. prawo do odpowiedniego ilości czasu na przygotowanie obrony oraz do możliwości w zakresie przygotowania obrony;
 3. prawo do przesłuchania lub spowodowania przesłuchania świadków oskarżenia oraz żądania obecności i przesłuchania świadków obrony na takich samych warunkach jak świadków oskarżenia;
 4. prawo do korzystania z bezpłatnej pomocy tłumacza, jeżeli dana osoba nie rozumie języka używanego w sądzie lub nie mówi tym językiem.

Zastosowanie prawa do obrony i prawa do skutecznej ochrony sądowej

1. Mohamed Hosni Elsajed Mubarak

Z informacji w aktach Rady wynika, że prawo do obrony i prawo do skutecznej ochrony sądowej Mohameda Hosniego Elsajeda Mubaraka w postępowaniu karnym, na które powoływała się Rada, były przestrzegane. Świadczy o tym w szczególności, co następuje:

Sprawa pierwsza:

27 czerwca 2013 r. Mohamed Hosni Elsajed Mubarak został oskarżony wraz z dwiema innymi osobami o sprzeniewierzenie środków publicznych, a 17 listopada 2013 r. w Kairze wszczęto postępowanie przed sądem karnym. 21 maja 2014 r. sąd uznał trzech oskarżonych za winnych. Oskarżeni zaskarżyli ten wyrok przed sądem kasacyjnym. 13 stycznia 2015 r. sąd kasacyjny uchylił wyrok i zarządził ponowny proces. Podczas ponownego rozpoznawania sprawy, 4 i 29 kwietnia 2015 r., strony przedstawiły wystąpienia ustne i pisma procesowe. 9 maja 2015 r. sąd karny w Kairze uznał oskarżonych za winnych, nakazał zwrot sprzeniewierzonych środków i zapłatę grzywny. 24 maja 2015 r. złożono apelację do sądu kasacyjnego. 9 stycznia 2016 r. sąd kasacyjny podtrzymał wyroki skazujące. 8 marca 2016 r. oskarżeni osiągnęli ugodę z komisją biegłych ustanowioną dekretem premiera nr 2873 z 2015 r. Ugoda ta została zatwierdzona przez Radę Ministrów 9 marca 2016 r. Ugoda ta nie została skierowana do sądu kasacyjnego w celu ostatecznego zatwierdzenia przez prokuratora generalnego, ponieważ komitet biegłych nie był komisją właściwą. Oskarżeni mogą złożyć wniosek o ugodę do komisji właściwej – Krajowej Komisji ds. Odzyskiwania Mienia z Zagranicy (NCRAA).

Sprawa druga:

Dochodzenie dotyczące okoliczności faktycznych w sprawie sprzeniewierzenia środków publicznych lub mienia publicznego jest nadal w toku. Zdaniem Rady nic nie wskazuje na to, że naruszono prawo Hosniego Mubaraka do obrony i do skutecznej ochrony sądowej.

3. Alaa Mohamed Hosni Elsajed Mubarak

Z informacji w aktach Rady wynika, że prawo do obrony i prawo do skutecznej ochrony sądowej Alaa Mohameda Hosniego Elsajeda Mubaraka w postępowaniu karnym, na które powoływała się Rada, były przestrzegane. Świadczy o tym w szczególności co następuje:

Nakaz zabezpieczenia

28 lutego 2011 r. prokurator generalny wydał postanowienie zakazujące Alaa Mohamedowi Hosniemu Elsajedowi Mubarakowi i innym osobom zbywania mienia i środków – zgodnie z art. 208 bis/a egipskiej ustawy o postępowaniu karnym, który umożliwia prokuratorowi generalnemu zakazanie oskarżonemu, jego żonie i dzieciom zbywania ich mienia, jeżeli istnieją jakiegokolwiek wątpliwości co do tego, czy takie mienie nie stanowi nielegalnych korzyści pochodzących z przestępstw popełnionych przez oskarżonego. 8 marca 2011 r. właściwy sąd karny podtrzymał zakaz. Zgodnie z przepisami ustawowymi Arabskiej Republiki Egiptu oskarżeni mają prawo do zaskarżenia orzeczenia sądu wprowadzającego zakaz przed tym samym sądem. Alaa Mubarak nie zaskarżył orzeczenia z 8 marca 2011 r.

Sprawa pierwsza:

Sprawę przeciwko oskarżonemu i jeszcze jednej osobie skierowano do sądu pierwszej instancji (kairski sąd karny) 30 maja 2012 r. 6 czerwca 2013 r. sąd odesłał sprawę do prokuratury w celu dalszego dochodzenia. Po zakończeniu dochodzenia sprawa została ponownie skierowana do sądu. 15 września 2018 r. kairski sąd karny wydał orzeczenie, na mocy którego: (i) zwrócił się do wyznaczonego komitetu biegłych o uzupełnienie sprawozdania biegłych przedstawionego sądowi w lipcu 2018 r., (ii) nakazał aresztowanie oskarżonych oraz (iii) zalecił przekazanie sprawy Krajowej Komisji ds. Odzyskiwania Mienia z Zagranicy (NCRAA) z myślą o ewentualnej ugodzie. Oskarżeni skutecznie zaskarżyli nakaz aresztowania i, w wyniku wniosku o zmianę składu sędziowskiego, sprawa została odesłana do innego obwodu sądu karnego w celu dokonania kontroli zasadności.

Sprawa druga:

27 czerwca 2013 r. Alaa Mubarak został oskarżony wraz z dwiema innymi osobami o sprzeniewierzenie środków publicznych, a 17 listopada 2013 r. w Kairze wszczęto postępowanie przed sądem karnym. 21 maja 2014 r. sąd uznał trzech oskarżonych za winnych. Oskarżeni zaskarżyli ten wyrok przed sądem kasacyjnym. 13 stycznia 2015 r. sąd kasacyjny uchylił wyrok i zarządził ponowny proces. Podczas ponownego rozpoznawania sprawy, 4 i 29 kwietnia 2015 r., strony przedstawiły wystąpienia ustne i pisma procesowe.

9 maja 2015 r. sąd karny w Kairze uznał oskarżonych za winnych, nakazał zwrot sprzeniewierzonych środków i zapłatę grzywny. 24 maja 2015 r. złożono apelację do sądu kasacyjnego. 9 stycznia 2016 r. sąd kasacyjny podtrzymał wyroki skazujące. 8 marca 2016 r. oskarżeni osiągnęli ugodę z komitetem biegłych ustanowionym dekretem premiera nr 2873 z 2015 r. Uгода ta została zatwierdzona przez Radę Ministrów 9 marca 2016 r. Uгода ta nie została skierowana do sądu kasacyjnego w celu ostatecznego zatwierdzenia przez prokuratora generalnego, ponieważ komitet biegłych nie był komisją właściwą. Oskarżeni mogą złożyć wniosek o ugodę do komisji właściwej – Krajowej Komisji ds. Odzyskiwania Mienia z Zagranicy (NCRAA).

Sprawa trzecia:

Dochodzenie dotyczące okoliczności faktycznych w sprawie sprzeniewierzenia środków publicznych lub mienia publicznego jest nadal w toku. Zdaniem Rady nic nie wskazuje na to, że naruszono prawo Alaa Mubaraka do obrony i do skutecznej ochrony sądowej.

4. Hajdi Mahmud Magdi Hussajn Rasech

Z informacji w aktach Rady wynika, że prawo do obrony i prawo do skutecznej ochrony sądowej Hajdi Mahmud Magdi Hussajn Rasech w postępowaniu karnym, na które powoływała się Rada, były przestrzegane. Świadczy o tym w szczególności co następuje:

Nakaz zabezpieczenia

28 lutego 2011 r. prokurator generalny wydał postanowienie zakazujące Hajdi Mahmud Magdi Hussajn Rasech i innym osobom zbywania mienia i środków – zgodnie z art. 208 bis/a egipskiej ustawy o postępowaniu karnym, który umożliwia prokuratorowi generalnemu zakazanie oskarżonemu, jego żonie i dzieciom zbywania ich mienia, jeżeli istnieją jakiegokolwiek wątpliwości co do tego, czy takie mienie nie stanowi nielegalnych korzyści pochodzących z przestępstw popełnionych przez oskarżonego. 8 marca 2011 r. właściwy sąd karny podtrzymał zakaz. Zgodnie z przepisami ustawowymi Arabskiej Republiki Egiptu oskarżeni mają prawo do zaskarżenia orzeczenia sądu wprowadzającego zakaz przed tym samym sądem. Hajdi Mahmud Magdi Hussajn Rasech nie zaskarżyła orzeczenia z 8 marca 2011 r.

Sprawa

Dochodzenie dotyczące okoliczności faktycznych w sprawie sprzeniewierzenia środków publicznych lub mienia publicznego jest nadal w toku. Zdaniem Rady nic nie wskazuje na to, że naruszono prawo Hajdi Mahmud Magdi Hussajn Rasech do obrony i do skutecznej ochrony sądowej.

5. Dżamal Mohamed Hosni Elsajed Mubarak

Z informacji w aktach Rady wynika, że prawo do obrony i prawo do skutecznej ochrony sądowej Dżamala Mohameda Hosniego Elsajeda Mubaraka w postępowaniu karnym, na które powoływała się Rada, były przestrzegane. Świadczy o tym w szczególności co następuje:

Nakaz zabezpieczenia

28 lutego 2011 r. prokurator generalny wydał postanowienie zakazujące Dżamalowi Mohamedowi Hosniemu Elsajedowi Mubarakowi i innym osobom zbywania mienia i środków zgodnie – z art. 208 bis/a egipskiej ustawy o postępowaniu karnym, który umożliwia prokuratorowi generalnemu zakazanie oskarżonemu, jego żonie i dzieciom zbywania ich mienia, jeżeli istnieją jakiegokolwiek wątpliwości co do tego, czy takie mienie nie stanowi nielegalnych korzyści pochodzących z przestępstw popełnionych przez oskarżonego. 8 marca 2011 r. właściwy sąd karny podtrzymał zakaz. Zgodnie z przepisami ustawowymi Arabskiej Republiki Egiptu oskarżeni mają prawo do zaskarżenia orzeczenia sądu wprowadzającego zakaz przed tym samym sądem. Dżamal Mubarak nie zaskarżył orzeczenia z 8 marca 2011 r.

Sprawa pierwsza:

Sprawę przeciwko Dżamalowi Mubarakowi i jeszcze jednej osobie skierowano do sądu pierwszej instancji (kairski sąd karny) 30 maja 2012 r. 6 czerwca 2013 r. sąd odesłał sprawę do prokuratury w celu dalszego dochodzenia. Po zakończeniu dochodzenia sprawa została ponownie skierowana do sądu. 15 września 2018 r. kairski sąd karny wydał orzeczenie, na mocy którego: (i) zwrócił się do wyznaczonego komitetu biegłych o uzupełnienie sprawozdania biegłych przedstawionego sądowi w lipcu 2018 r., (ii) nakazał aresztowanie oskarżonych oraz (iii) zalecił przekazanie sprawy Krajowej Komisji ds. Odzyskiwania Mienia z Zagranicy (NCRAA) z myślą o ewentualnej ugodzie. Oskarżeni skutecznie zaskarżyli nakaz aresztowania i, w wyniku wniosku o zmianę składu sędziowskiego, sprawa została odesłana do innego obwodu sądu karnego w celu dokonania kontroli zasadności.

Sprawa druga:

27 czerwca 2013 r. Dżamal Mubarak został oskarżony wraz z dwiema innymi osobami o sprzeniewierzenie środków publicznych, a 17 listopada 2013 r. w Kairze wszczęto postępowanie przed sądem karnym. 21 maja 2014 r. sąd uznał trzech oskarżonych za winnych. Oskarżeni zaskarżyli ten wyrok przed sądem kasacyjnym. 13 stycznia 2015 r. sąd kasacyjny uchylił wyrok i zarządził ponowny proces. Podczas ponownego rozpoznawania sprawy, 4 i 29 kwietnia 2015 r., strony przedstawiły wystąpienia ustne i pisma procesowe. 9 maja 2015 r. sąd karny w Kairze uznał oskarżonych za winnych, nakazał zwrot sprzeniewierzonych środków i zapłatę grzywny. 24 maja 2015 r. złożono apelację do sądu kasacyjnego. 9 stycznia 2016 r. sąd kasacyjny podtrzymał wyroki skazujące. 8 marca 2016 r. oskarżeni osiągnęli porozumienie z komitetem biegłych ustanowionym dekretem premiera nr 2873 z 2015 r. Ugoda ta została zatwierdzona przez Radę Ministrów 9 marca 2016 r. Ugoda ta nie została skierowana do sądu kasacyjnego w celu ostatecznego zatwierdzenia przez prokuratora generalnego, ponieważ komitet ekspertów nie był komisją właściwą. Oskarżeni mogą złożyć wniosek o ugodę do komisji właściwej – Krajowej Komisji ds. Odzyskiwania Mienia z Zagranicy (NCRAA).

Sprawa trzecia:

Dochodzenie dotyczące okoliczności faktycznych w sprawie sprzeniewierzenia środków publicznych lub mienia publicznego jest nadal w toku. W trakcie postępowania wyjaśniającego Dżamal Mubarak został przesłuchany. Zdaniem Rady nic nie wskazuje na to, że naruszono prawo Dżamala Mubaraka do obrony i do skutecznej ochrony sądowej.

6. Chadiga Mahmud El Dżammal

Z informacji w aktach Rady wynika, że prawo do obrony i prawo do skutecznej ochrony sądowej Chadigi Mahmud El Dżammal w postępowaniu karnym, na które powoływała się Rada, były przestrzegane. Świadczy o tym w szczególności co następuje:

Nakaz zabezpieczenia

28 lutego 2011 r. prokurator generalny wydał postanowienie zakazujące Chadidze Mahmud El Dżammal i innym osobom zbywania mienia i środków – zgodnie z art. 208 bis/a egipskiej ustawy o postępowaniu karnym, który umożliwia prokuratorowi generalnemu zakazanie oskarżonemu, jego żonie i dzieciom zbywania ich mienia, jeżeli istnieją jakiegokolwiek wątpliwości co do tego, czy takie mienie nie stanowi nielegalnych korzyści pochodzących z przestępstw popełnionych przez oskarżonego. 8 marca 2011 r. właściwy sąd karny podtrzymał zakaz. Zgodnie z przepisami ustawowymi Arabskiej Republiki Egiptu oskarżeni mają prawo do zaskarżenia orzeczenia sądu wprowadzającego zakaz przed tym samym sądem. Chadiga El Dżammal nie zaskarżyła orzeczenia z 8 marca 2011 r.

Sprawa

Dochodzenie dotyczące okoliczności faktycznych w sprawie sprzeniewierzenia środków publicznych lub mienia publicznego jest nadal w toku. Podczas tego przesłuchania towarzyszył jej adwokat. Zdaniem Rady nic nie wskazuje na to, że naruszono prawo Chadigi Mahmud El Dżammal do obrony i do skutecznej ochrony sądowej.

15. Mohamed Zohir Mohamed Wahed Garrana

Z informacji w aktach Rady wynika, że prawo do obrony i prawo do skutecznej ochrony sądowej Mohameda Zohira Mohameda Waheda Garrana w postępowaniu karnym, na które powoływała się Rada, były przestrzegane. Świadczy o tym w szczególności co następuje:

Sprawa

Dochodzenie dotyczące okoliczności faktycznych w sprawie sprzeniewierzenia środków publicznych lub mienia publicznego jest nadal w toku. Zdaniem Rady nic nie wskazuje na to, że naruszono prawo Mohameda Zohira Mohameda Waheda Garrana do obrony i do skutecznej ochrony sądowej.

18. Habib Ibrahim Habib Eladli

Z informacji w aktach Rady wynika, że prawo do obrony i prawo do skutecznej ochrony sądowej Habiba Eladliego w postępowaniu karnym, na które powoływała się Rada, były przestrzegane. Świadczy o tym w szczególności co następuje:

Sprawa

Sprawa przeciwko Habibowi Eladliemu została skierowana przez sędziego śledczego do właściwego sądu z zarzutem sprzeniewierzenia środków publicznych. 7 lutego 2016 r. sąd ten podjął decyzję o zabezpieczeniu mienia Habiba Eladliego, jego żony i małoletniego syna. Wykonując decyzję sądu, 10 lutego 2016 r. prokurator generalny wydał nakaz zabezpieczenia mienia, zgodnie z art. 208bis/a egipskiej ustawy o postępowaniu karnym, który umożliwia prokuratorowi generalnemu zakazanie oskarżonemu, jego żonie i dzieciom zbywania ich mienia, jeżeli istnieją jakiegokolwiek wątpliwości co do tego, czy takie mienie nie stanowi nielegalnych korzyści pochodzących z przestępstw popełnionych przez oskarżonego. Zgodnie z przepisami ustawowymi Arabskiej Republiki Egiptu oskarżeni mają prawo do zaskarżenia orzeczenia sądu wprowadzającego zakaz przed tym samym sądem. 15 kwietnia 2017 r. sąd uznał oskarżonego winnym. Oskarżony zaskarżył ten wyrok przed sądem kasacyjnym, który 11 stycznia 2018 r. uchylił wyrok i zarządził ponowny proces. Nowe postępowanie jest nadal w toku.

19. Elham Sajed Salem Szarszar

Z informacji w aktach Rady wynika, że prawo do obrony i prawo do skutecznej ochrony sądowej Elham Sajed Salem Szarszar w postępowaniu karnym, na które powoływała się Rada, były przestrzegane. Świadczy o tym w szczególności co następuje:

Nakaz zabezpieczenia

Sprawa przeciwko mężowi Elham Szarszar została skierowana przez sędziego śledczego do właściwego sądu z zarzutem sprzeniewierzenia środków publicznych. 7 lutego 2016 r. sąd ten podjął decyzję o zabezpieczeniu mienia oskarżonej, jej męża i ich małoletniego syna. Wykonując decyzję sądu, 10 lutego 2016 r. prokurator generalny wydał nakaz zabezpieczenia mienia, zgodnie z art. 208bis/a egipskiej ustawy o postępowaniu karnym, który umożliwia prokuratorowi generalnemu zakazanie oskarżonemu, jego żonie i dzieciom zbywania ich mienia, jeżeli istnieją jakiegokolwiek wątpliwości co do tego, czy takie mienie nie stanowi nielegalnych korzyści pochodzących z przestępstw popełnionych przez oskarżonego. Zgodnie z przepisami ustawowymi Arabskiej Republiki Egiptu oskarżeni mają prawo do zaskarżenia orzeczenia sądu wprowadzającego zakaz przed tym samym sądem. Elham Szarszar nie zaskarżyła wyroku sądu.”

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) 2019/460**z dnia 30 stycznia 2019 r.****zmieniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 w odniesieniu do wykazu podmiotów objętych wyłączeniem****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, kontrahentów centralnych i repozytoriów transakcji ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 1 ust. 6,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 29 marca 2017 r. Zjednoczone Królestwo złożyło notyfikację o zamiarze wystąpienia z Unii Europejskiej zgodnie z art. 50 Traktatu o Unii Europejskiej. Traktaty przestaną mieć zastosowanie do Zjednoczonego Królestwa i w Zjednoczonym Królestwie od dnia wejścia w życie umowy o wystąpieniu lub, w przypadku jej braku, dwa lata po notyfikacji, chyba że Rada Europejska w porozumieniu ze Zjednoczonym Królestwem podejmie jednomyślnie decyzję o przedłużeniu tego okresu.
- (2) Umowa o wystąpieniu uzgodniona między negocjatorami zawiera ustalenia dotyczące stosowania przepisów prawa Unii do Zjednoczonego Królestwa i w Zjednoczonym Królestwie po dniu, w którym Traktaty przestaną mieć zastosowanie do Zjednoczonego Królestwa. Jeżeli umowa ta wejdzie w życie, rozporządzenie (UE) nr 648/2012, w tym wyłączenie przewidziane w art. 1 ust. 4 lit. a) tego rozporządzenia, będzie miało zastosowanie do Zjednoczonego Królestwa i w Zjednoczonym Królestwie w okresie przejściowym zgodnie z tą umową i przestanie mieć zastosowanie z końcem tego okresu.
- (3) W przypadku braku przepisów szczególnych wystąpienie Zjednoczonego Królestwa z Unii sprawi, że wyłączenie, jakim objęci są członkowie Europejskiego Systemu Banków Centralnych (ESBC) i inne organy państw członkowskich pełniące podobne funkcje oraz inne unijne organy publiczne, którym powierzono zarządzanie długiem publicznym lub które uczestniczą w takim zarządzaniu, jak określono w art. 1 ust. 4 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 648/2012, nie będzie już miało zastosowania do banku centralnego Zjednoczonego Królestwa ani innych organów publicznych Zjednoczonego Królestwa, którym powierzono zarządzanie długiem publicznym lub które uczestniczą w takim zarządzaniu.
- (4) Komisja przeprowadziła ocenę międzynarodowego traktowania banków centralnych i organów publicznych, którym powierzono zarządzanie długiem publicznym lub które uczestniczą w takim zarządzaniu, na mocy prawa mającego zastosowanie w Zjednoczonym Królestwie po jego wystąpieniu z Unii i przedstawiła swoje wnioski Parlamentowi Europejskiemu i Radzie. Komisja przeprowadziła w szczególności analizę porównawczą tego traktowania, a także standardów zarządzania ryzykiem mających zastosowanie do transakcji na instrumentach pochodnych przeprowadzanych przez te organy oraz banki centralne w Zjednoczonym Królestwie.
- (5) W swojej ocenie Komisja stwierdziła, że bank centralny Zjednoczonego Królestwa i organy publiczne Zjednoczonego Królestwa, którym powierzono zarządzanie długiem publicznym lub które uczestniczą w takim zarządzaniu, należy wyłączyć spod obowiązku rozliczania, spod wymogu zgłaszania transakcji oraz spod wymogu stosowania technik ograniczania ryzyka do nierozliczanych transakcji, które to obowiązki i wymogi określono w rozporządzeniu (UE) nr 648/2012.
- (6) Władze Zjednoczonego Królestwa udzieliły gwarancji dotyczącej statusu oraz praw i obowiązków członków ESBC, w tym wyraziły zamiar objęcia członków ESBC i innych organów państw członkowskich pełniących podobne funkcje oraz innych unijnych organów publicznych, którym powierzono zarządzanie długiem publicznym lub które uczestniczą w takim zarządzaniu, wyłączeniem porównywalnym z wyłączeniem przewidzianym w art. 1 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 648/2012.
- (7) W związku z tym bank centralny Zjednoczonego Królestwa oraz organy publiczne, którym powierzono zarządzanie długiem publicznym lub które uczestniczą w takim zarządzaniu w Zjednoczonym Królestwie, należy uwzględnić w określonym w rozporządzeniu (UE) nr 648/2012 wykazie podmiotów objętych wyłączeniem.
- (8) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (UE) nr 648/2012.

⁽¹⁾ Dz.U. L 201 z 27.7.2012, s. 1.

- (9) Komisja w dalszym ciągu regularnie monitoruje traktowanie banków centralnych i organów publicznych, które objęto wyłączeniem spod wymogów dotyczących rozliczania i zgłaszania transakcji, z państw uwzględnionych w wykazie zawartym w art. 1 ust. 4 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 648/2012. Wykaz ten może być aktualizowany w świetle rozwoju rozwiązań regulacyjnych w tych państwach trzecich oraz z uwzględnieniem wszelkich istotnych nowych źródeł informacji. Taka ponowna ocena może doprowadzić do usunięcia niektórych państw trzecich z wykazu podmiotów objętych wyłączeniem.
- (10) Niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie w trybie pilnym i powinno być stosowane od dnia następującego po dniu, w którym rozporządzenie (UE) nr 648/2012 przestaje mieć zastosowanie do Zjednoczonego Królestwa i w Zjednoczonym Królestwie,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W art. 1 ust. 4 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 648/2012 dodaje się ppkt (ix) w brzmieniu:

„(ix) Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej.”.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia następującego po dniu, w którym rozporządzenie (UE) nr 648/2012 przestaje mieć zastosowanie do Zjednoczonego Królestwa i w Zjednoczonym Królestwie.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 30 stycznia 2019 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) 2019/461**z dnia 30 stycznia 2019 r.****zmieniające rozporządzenie delegowane (UE) 2016/522 w odniesieniu do objęcia Banku Anglii i Urzędu ds. Zarządzania Długiem Publicznym Zjednoczonego Królestwa wyłączeniem z zakresu stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 596/2014****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 596/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie nadużyć na rynku (rozporządzenie w sprawie nadużyć na rynku) oraz uchylające dyrektywę 2003/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady i dyrektywy Komisji 2003/124/WE, 2003/125/WE i 2004/72/WE ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 6 ust. 5,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 6 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 596/2014 rozporządzenie to nie ma zastosowania do transakcji, zleceń lub zachowań podejmowanych w ramach realizacji polityki pieniężnej, dewizowej lub zarządzania długiem publicznym przez państwa członkowskie, członków ESBC, ministerstwo, agencję lub spółkę celową jednego państwa członkowskiego lub kilku państw członkowskich lub jakkolwiek osobę działającą w jej imieniu bądź – w przypadku państwa członkowskiego będącego państwem federalnym – członka federacji.
- (2) To wyłączenie z zakresu stosowania rozporządzenia (UE) nr 596/2014 może – zgodnie z art. 6 ust. 5 tego rozporządzenia – zostać rozszerzone na niektóre organy publiczne i banki centralne państw trzecich.
- (3) Wykaz objętych wyłączeniem banków centralnych państw trzecich określony w rozporządzeniu delegowanym Komisji (UE) 2016/522 ⁽²⁾ należy aktualizować, w tym w celu rozszerzenia, jeżeli jest konieczne, zakresu wyłączenia określonego w art. 6 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 596/2014 na inne banki centralne i niektóre organy publiczne państw trzecich. Komisja monitoruje i ocenia istotne zmiany legislacyjne i regulacyjne w państwach trzecich i może w każdej chwili dokonać przeglądu przyznanych wyłączeń.
- (4) W dniu 29 marca 2017 r. Zjednoczone Królestwo złożyło notyfikację o zamiarze wystąpienia z Unii Europejskiej zgodnie z art. 50 Traktatu o Unii Europejskiej. Traktaty przestaną mieć zastosowanie do Zjednoczonego Królestwa od dnia wejścia w życie umowy o wystąpieniu lub, w przypadku jej braku, dwa lata po notyfikacji, chyba że Rada Europejska w porozumieniu ze Zjednoczonym Królestwem podejmie jednomyślnie decyzję o przedłużeniu tego okresu.
- (5) Umowa o wystąpieniu uzgodniona między negocjatorami zawiera ustalenia dotyczące stosowania przepisów prawa Unii do Zjednoczonego Królestwa i w Zjednoczonym Królestwie po dniu, w którym Traktaty przestaną mieć zastosowanie do Zjednoczonego Królestwa. Jeżeli umowa ta wejdzie w życie, rozporządzenie (UE) nr 596/2014, w tym wyłączenie przewidziane w art. 6 ust. 1 tego rozporządzenia, będzie miało zastosowanie do Zjednoczonego Królestwa i w Zjednoczonym Królestwie w okresie przejściowym zgodnie z tą umową i przestanie mieć zastosowanie z końcem tego okresu.
- (6) W przypadku braku przepisów szczególnych wystąpienie Zjednoczonego Królestwa z Unii sprawi, że Bank Anglii i Urząd ds. Zarządzania Długiem Publicznym Zjednoczonego Królestwa przestaną być objęte istniejącym wyłączeniem do czasu umieszczenia ich w wykazie objętych wyłączeniem banków centralnych i urzędów ds. zarządzania długiem publicznym państw trzecich.
- (7) W świetle informacji otrzymanych od Zjednoczonego Królestwa Komisja przygotowała i przedstawiła Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie oceniające międzynarodowe traktowanie Banku Anglii i Urzędu ds. Zarządzania Długiem Publicznym Zjednoczonego Królestwa. W sprawozdaniu tym ⁽³⁾ stwierdzono, że z chwilą uzyskania przez Zjednoczone Królestwo statusu państwa trzeciego bank centralny oraz urząd ds. zarządzania długiem publicznym Zjednoczonego Królestwa należy objąć wyłączeniem z zakresu stosowania rozporządzenia (UE) nr 596/2014. W związku z tym Bank Anglii oraz Urząd ds. Zarządzania Długiem Publicznym Zjednoczonego Królestwa należy uwzględnić w wykazie objętych wyłączeniem podmiotów publicznych określonym w rozporządzeniu delegowanym (UE) 2016/522.

⁽¹⁾ Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2016/522 z dnia 17 grudnia 2015 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 596/2014 w kwestiach dotyczących wyłączenia niektórych organów publicznych i banków centralnych państw trzecich, okoliczności wskazujących na manipulację na rynku, progów powodujących powstanie obowiązku podania informacji do wiadomości publicznej, właściwych organów do celów powiadomień o opóźnieniach, zgody na obrót w okresach zamkniętych oraz rodzajów transakcji wykonywanych przez osoby pełniące obowiązki zarządcze podlegających obowiązkowi powiadomienia (Dz.U. L 88 z 5.4.2016, s. 1).

⁽³⁾ Sprawozdanie Komisji dla Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie objęcia Banku Anglii oraz Urzędu ds. Zarządzania Długiem Publicznym Zjednoczonego Królestwa wyłączeniem na mocy rozporządzenia w sprawie nadużyć na rynku [COM(2019) 68].

- (8) Władze Zjednoczonego Królestwa udzieliły gwarancji dotyczącej statusu oraz praw i obowiązków członków ESBC, w tym wyraziły zamiar objęcia członków ESBC oraz innych organów unijnych i organów państw członkowskich, którzy uczestniczą w realizacji polityki pieniężnej, dewizowej lub zarządzania długiem publicznym, wyłączeniem porównywalnym z wyłączeniem przewidzianym w art. 6 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 596/2014.
- (9) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie delegowane (UE) 2016/522.
- (10) Komisja w dalszym ciągu regularnie monitoruje traktowanie tych banków centralnych i organów publicznych, które objęto wyłączeniem spod wymogów dotyczących nadużyć na rynku i które określono w wykazie zawartym w załączniku I do rozporządzenia delegowanego (UE) 2016/522. Wykaz ten może być aktualizowany w świetle rozwoju rozwiązań regulacyjnych w tych państwach trzecich oraz z uwzględnieniem wszelkich istotnych nowych źródeł informacji. Taka ponowna ocena może doprowadzić do usunięcia niektórych państw trzecich z wykazu podmiotów objętych wyłączeniem.
- (11) Niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie w trybie pilnym i powinno być stosowane od dnia następującego po dniu, w którym rozporządzenie (UE) nr 596/2014 przestaje mieć zastosowanie do Zjednoczonego Królestwa i w Zjednoczonym Królestwie,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Załącznik I do rozporządzenia delegowanego (UE) 2016/522 zastępuje się tekstem znajdującym się w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia następującego po dniu, w którym rozporządzenie (UE) nr 596/2014 przestaje mieć zastosowanie do Zjednoczonego Królestwa i w Zjednoczonym Królestwie.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 30 stycznia 2019 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

„ZAŁĄCZNIK I

1. Australia:
 - Bank Rezerw Australii;
 - Australijski Urząd ds. Zarządzania Finansowego;
 2. Brazylia:
 - Bank Centralny Brazylii;
 - Skarb Państwa Brazylii;
 3. Kanada:
 - Bank Kanady;
 - Ministerstwo Finansów Kanady;
 4. Chiny:
 - Ludowy Bank Chin;
 5. Specjalny region administracyjny Hongkong:
 - Urząd Monetarny Hongkongu;
 - służby finansowe i Urząd Skarbowy Hongkongu;
 6. Indie:
 - Bank Rezerw Indii;
 7. Japonia:
 - Bank Japonii;
 - Ministerstwo Finansów Japonii;
 8. Meksyk:
 - Bank Meksyku;
 - Ministerstwo Finansów i Kredytu Publicznego Meksyku;
 9. Singapur:
 - Urząd Monetarny Singapuru;
 10. Korea Południowa:
 - Bank Korei;
 - Ministerstwo Strategii i Finansów Korei;
 11. Szwajcaria:
 - Narodowy Bank Szwajcarii;
 - Federalny Urząd Finansowy Szwajcarii;
 12. Turcja:
 - Bank Centralny Republiki Tureckiej;
 - Podsekretariat Skarbu Państwa Republiki Tureckiej;
 13. Zjednoczone Królestwo:
 - Bank Anglii
 - Urząd ds. Zarządzania Długiem Publicznym Zjednoczonego Królestwa
 14. Stany Zjednoczone:
 - System Rezerwy Federalnej;
 - Departament Skarbu Stanów Zjednoczonych.”
-

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) 2019/462**z dnia 30 stycznia 2019 r.****zmieniające rozporządzenie delegowane (UE) 2017/1799 w odniesieniu do objęcia Banku Anglii wyłączeniem spod wymogów przejrzystości przed- i posttransakcyjnej określonych w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 600/2014****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 600/2014 z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 1 ust. 9,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Transakcje, w których w charakterze kontrahentów występują członkowie Europejskiego Systemu Banków Centralnych (ESBC), są wyłączone spod wymogów przejrzystości w odniesieniu do transakcji zgodnie z art. 1 ust. 6 rozporządzenia (UE) nr 600/2014, o ile transakcje te są realizowane w ramach wykonywania polityki pieniężnej, operacji walutowych lub polityki stabilności finansowej.
- (2) To wyłączenie z zakresu stosowania rozporządzenia (UE) nr 600/2014 może – zgodnie z art. 1 ust. 9 tego rozporządzenia – zostać rozszerzone na banki centralne państw trzecich, jak również na Bank Rozrachunków Międzynarodowych.
- (3) Wykaz objętych wyłączeniem banków centralnych państw trzecich określony w rozporządzeniu delegowanym Komisji (UE) 2017/1799 ⁽²⁾ należy aktualizować, w tym w celu rozszerzenia, w stosownych przypadkach, zakresu wyłączenia określonego w art. 1 ust. 6 rozporządzenia (UE) nr 600/2014 na inne banki centralne państw trzecich.
- (4) W dniu 29 marca 2017 r. Zjednoczone Królestwo złożyło notyfikację o zamiarze wystąpienia z Unii Europejskiej zgodnie z art. 50 Traktatu o Unii Europejskiej. Traktaty przestaną mieć zastosowanie do Zjednoczonego Królestwa od dnia wejścia w życie umowy o wystąpieniu lub, w przypadku jej braku, dwa lata po notyfikacji, chyba że Rada Europejska w porozumieniu ze Zjednoczonym Królestwem podejmie jednomyślnie decyzję o przedłużeniu tego okresu.
- (5) Umowa o wystąpieniu uzgodniona między negocjatorami zawiera ustalenia dotyczące stosowania przepisów prawa Unii do Zjednoczonego Królestwa i w Zjednoczonym Królestwie po dniu, w którym Traktaty przestaną mieć zastosowanie do Zjednoczonego Królestwa. Jeżeli umowa ta wejdzie w życie, rozporządzenie (UE) nr 600/2014, w tym wyłączenie przewidziane w art. 1 ust. 6 tego rozporządzenia, będzie miało zastosowanie do Zjednoczonego Królestwa i w Zjednoczonym Królestwie w okresie przejściowym zgodnie z tą umową i przestanie mieć zastosowanie z końcem tego okresu.
- (6) W przypadku braku przepisów szczególnych wystąpienie Zjednoczonego Królestwa z Unii sprawi, że Bank Anglii przestanie być objęty istniejącym wyłączeniem do czasu umieszczenia go w wykazie banków centralnych państw trzecich objętych wyłączeniem.
- (7) W świetle informacji otrzymanych od Zjednoczonego Królestwa Komisja przygotowała i przedstawiła Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie oceniające międzynarodowe traktowanie Banku Anglii. W sprawozdaniu tym ⁽³⁾ stwierdzono, że bank centralny Zjednoczonego Królestwa należy objąć wyłączeniem spod wymogów przejrzystości przed- i posttransakcyjnej określonych w rozporządzeniu (UE) nr 600/2014. W związku z tym Bank Anglii należy uwzględnić w wykazie objętych wyłączeniem banków centralnych określonym w rozporządzeniu delegowanym (UE) 2017/1799.
- (8) Władze Zjednoczonego Królestwa udzieliły gwarancji dotyczącej statusu oraz praw i obowiązków członków ESBC, w tym wyraziły zamiar objęcia członków ESBC, którzy uczestniczą w realizacji zadań z zakresu polityki pieniężnej, operacji walutowych i polityki stabilności finansowej, wyłączeniem porównywalnym z wyłączeniem przewidzianym w art. 1 ust. 6 rozporządzenia (UE) nr 600/2014.

⁽¹⁾ Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 84.⁽²⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2017/1799 z dnia 12 czerwca 2017 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 600/2014 w odniesieniu do wyłączenia niektórych banków centralnych państw trzecich zawierających transakcje w ramach wykonywania polityki pieniężnej, operacji walutowych i polityki stabilności finansowej spod wymogów przejrzystości przed- i posttransakcyjnej (Dz.U. L 259 z 7.10.2017, s. 11).⁽³⁾ Sprawozdanie Komisji dla Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie objęcia banku centralnego Zjednoczonego Królestwa („Banku Anglii”) wyłączeniem na mocy rozporządzenia w sprawie rynków instrumentów finansowych (MiFIR) [COM(2019) 69].

- (9) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2017/1799.
- (10) Komisja w dalszym ciągu regularnie monitoruje traktowanie tych banków centralnych i organów publicznych, które objęto wyłączeniem spod wymogów przejrzystości przed- i posttransakcyjnej i które określono w wykazie zawartym w załączniku do rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2017/1799. Wykaz ten może być aktualizowany w świetle rozwoju rozwiązań regulacyjnych w tych państwach trzecich oraz z uwzględnieniem wszelkich istotnych nowych źródeł informacji. Taka ponowna ocena może doprowadzić do usunięcia niektórych państw trzecich z wykazu podmiotów objętych wyłączeniem.
- (11) Niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie w trybie pilnym i powinno być stosowane od dnia następującego po dniu, w którym rozporządzenie (UE) nr 600/2014 przestaje mieć zastosowanie do Zjednoczonego Królestwa i w Zjednoczonym Królestwie,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Załącznik I do rozporządzenia delegowanego (UE) 2017/1799 zastępuje się tekstem znajdującym się w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia następującego po dniu, w którym rozporządzenie (UE) nr 600/2014 przestaje mieć zastosowanie do Zjednoczonego Królestwa.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 30 stycznia 2019 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

„ZAŁĄCZNIK 1

1. Australia:
 - Bank Rezerw Australii;
 2. Brazylia:
 - Bank Centralny Brazylii;
 3. Kanada:
 - Bank Kanady;
 4. Specjalny region administracyjny Hongkong:
 - Urząd Monetarny Hongkongu;
 5. Indie:
 - Bank Rezerw Indii;
 6. Japonia:
 - Bank Japonii;
 7. Meksyk:
 - Bank Meksyku;
 8. Republika Korei:
 - Bank Korei;
 9. Singapur:
 - Urząd Monetarny Singapuru;
 10. Szwajcaria:
 - Narodowy Bank Szwajcarii;
 11. Turcja:
 - Bank Centralny Republiki Tureckiej;
 12. Zjednoczone Królestwo:
 - Bank Anglii
 13. Stany Zjednoczone Ameryki:
 - System Rezerwy Federalnej;
 - Bank Rozrachunków Międzynarodowych.”
-

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) 2019/463**z dnia 30 stycznia 2019 r.****zmieniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2365 w odniesieniu do wykazu podmiotów objętych wyłączeniem****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2365 z dnia 25 listopada 2015 r. w sprawie przejrzystości transakcji finansowanych z użyciem papierów wartościowych i ponownego wykorzystania ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 2 ust. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 29 marca 2017 r. Zjednoczone Królestwo złożyło notyfikację o zamiarze wystąpienia z Unii Europejskiej zgodnie z art. 50 Traktatu o Unii Europejskiej. Traktaty przestaną mieć zastosowanie do Zjednoczonego Królestwa od dnia wejścia w życie umowy o wystąpieniu lub, w przypadku jej braku, dwa lata po notyfikacji, chyba że Rada Europejska w porozumieniu ze Zjednoczonym Królestwem podejmie jednomyślnie decyzję o przedłużeniu tego okresu.
- (2) Umowa o wystąpieniu uzgodniona między negocjatorami zawiera ustalenia dotyczące stosowania przepisów prawa Unii do Zjednoczonego Królestwa i w Zjednoczonym Królestwie po dniu, w którym Traktaty przestaną mieć zastosowanie do Zjednoczonego Królestwa. Jeżeli umowa ta wejdzie w życie, rozporządzenie (UE) 2015/2365, w tym wyłączenie przewidziane w art. 2 ust. 2 lit. a) tego rozporządzenia, będzie miało zastosowanie do Zjednoczonego Królestwa i w Zjednoczonym Królestwie w okresie przejściowym zgodnie z tą umową i przestanie mieć zastosowanie z końcem tego okresu.
- (3) W przypadku braku przepisów szczególnych wystąpienie Zjednoczonego Królestwa z Unii sprawi, że wyłączenie, jakim objęci są członkowie Europejskiego Systemu Banków Centralnych (ESBC) i inne organy państw członkowskich pełniące podobne funkcje oraz inne unijne organy publiczne, którym powierzono zarządzanie długiem publicznym lub które uczestniczą w zarządzaniu takim długiem, jak określono w art. 2 ust. 2 lit. a) rozporządzenia (UE) 2015/2365, nie będzie już miało zastosowania do banku centralnego Zjednoczonego Królestwa ani innych organów pełniących podobne funkcje, ani też innych organów publicznych, którym powierzono zarządzanie długiem publicznym lub które uczestniczą w zarządzaniu takim długiem w Zjednoczonym Królestwie.
- (4) Komisja przeprowadziła ocenę międzynarodowego traktowania banków centralnych i organów publicznych, którym powierzono zarządzanie długiem publicznym lub które uczestniczą w zarządzaniu takim długiem, na mocy prawa mającego zastosowanie w Zjednoczonym Królestwie po jego wystąpieniu z Unii w odniesieniu do transakcji finansowanych z użyciem papierów wartościowych, i przedstawiła swoje wnioski Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.
- (5) W swojej ocenie Komisja stwierdziła, że bank centralny Zjednoczonego Królestwa i organy publiczne Zjednoczonego Królestwa, którym powierzono zarządzanie długiem publicznym lub które uczestniczą w zarządzaniu takim długiem, należy wyłączyć spod obowiązku zgłaszania transakcji określonego w art. 4 oraz spod wymogów dotyczących przejrzystości ponownego wykorzystania określonych w art. 15 rozporządzenia (UE) 2015/2365.
- (6) Władze Zjednoczonego Królestwa udzieliły gwarancji dotyczącej statusu oraz praw i obowiązków członków ESBC, w tym wyraziły zamiar objęcia członków ESBC i innych organów państw członkowskich pełniących podobne funkcje oraz innych unijnych organów publicznych, którym powierzono zarządzanie długiem publicznym lub które uczestniczą w zarządzaniu takim długiem, wyłączeniem porównywalnym z wyłączeniem przewidzianym w art. 2 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2015/2365.
- (7) W związku z tym bank centralny Zjednoczonego Królestwa oraz inne organy pełniące podobne funkcje oraz inne organy publiczne, którym powierzono zarządzanie długiem publicznym lub które uczestniczą w zarządzaniu takim długiem w Zjednoczonym Królestwie, należy uwzględnić w określonym w rozporządzeniu (UE) 2015/2365 wykazie podmiotów objętych wyłączeniem.
- (8) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (UE) 2015/2365.
- (9) Komisja w dalszym ciągu regularnie monitoruje traktowanie banków centralnych i organów publicznych, które objęto wyłączeniem spod obowiązku zgłaszania transakcji i spod wymogów dotyczących przejrzystości ponownego wykorzystania i które określono w wykazie zawartym w art. 2 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2015/2365. Wykaz ten może być aktualizowany w świetle rozwoju rozwiązań regulacyjnych w tych państwach trzecich oraz z uwzględnieniem wszelkich istotnych nowych źródeł informacji. Taka ponowna ocena może doprowadzić do usunięcia niektórych państw trzecich z wykazu podmiotów objętych wyłączeniem.

⁽¹⁾ Dz.U. L 337 z 23.12.2015, s. 1.

- (10) Niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie w trybie pilnym i powinno być stosowane od dnia następującego po dniu, w którym rozporządzenie (UE) 2015/2365 przestaje mieć zastosowanie do Zjednoczonego Królestwa i w Zjednoczonym Królestwie,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W art. 2 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2015/2365 dodaje się lit. c) w brzmieniu:

- „c) banku centralnego i innych organów pełniących podobne funkcje oraz innych organów publicznych, którym powierzono zarządzanie długiem publicznym lub które uczestniczą w zarządzaniu takim długiem, w Zjednoczonym Królestwie Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej.”.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia następującego po dniu, w którym rozporządzenie (UE) 2015/2365 przestaje mieć zastosowanie do Zjednoczonego Królestwa i w Zjednoczonym Królestwie.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 30 stycznia 2019 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2019/464**z dnia 21 marca 2019 r.****wszczynające dochodzenie dotyczące możliwego obejścia środków antydumpingowych wprowadzonych rozporządzeniem wykonawczym Rady (UE) nr 412/2013 wobec przywozu ceramicznych zastaw stołowych i naczyń kuchennych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej oraz poddające ten przywóz wymogowi rejestracji**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 13 ust. 3 i art. 14 ust. 5,

po poinformowaniu państw członkowskich,

a także mając na uwadze, co następuje:

A. DOCHODZENIE Z URZĘDU

- (1) Komisja Europejska („Komisja”), zgodnie z art. 13 ust. 3 i art. 14 ust. 5 rozporządzenia (UE) 2016/1036 („rozporządzenie podstawowe”), podjęła z własnej inicjatywy decyzję o zbadaniu możliwego obchodzenia środków antydumpingowych nałożonych na przywóz ceramicznych zastaw stołowych i naczyń kuchennych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej oraz o poddaniu tego przywozu wymogowi rejestracji.

B. PRODUKT

- (2) Produktem, którego dotyczy możliwe obchodzenie środków, są ceramiczne zastawy stołowe i naczynia kuchenne – z wyłączeniem ceramicznych młynków do przypraw i ich ceramicznych części do mielenia, ceramicznych młynków do kawy, ceramicznych ostrzerek do noży, ceramicznych narzędzi kuchennych używanych do cięcia, mielenia, tarcia, krojenia, skrobienia i obierania oraz kamieni z ceramiki kordierytowej w rodzaju stosowanych do pieczenia pizzy lub chleba – obecnie objęte kodami CN ex 6911 10 00, ex 6912 00 21, ex 6912 00 23, ex 6912 00 25 oraz ex 6912 00 29 (kody TARIC 6911 10 00 90, 6912 00 21 11, 6912 00 21 91, 6912 00 23 10, 6912 00 25 10 oraz 6912 00 29 10) i pochodzące z Chińskiej Republiki Ludowej („produkt objęty postępowaniem”).
- (3) Produkt objęty dochodzeniem jest taki sam jak produkt określony w poprzednim motywie, objęty obecnie tymi samymi kodami co produkt objęty postępowaniem i przywożony w ramach dodatkowych kodów TARIC wymienionych w załączniku („produkt objęty dochodzeniem”).

C. OBOWIĄZUJĄCE ŚRODKI

- (4) Środkami obecnie obowiązującymi, które mogą być obchodzone, są środki antydumpingowe wprowadzone rozporządzeniem wykonawczym Rady (UE) nr 412/2013 ⁽²⁾ zmienionym rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2017/1932 ⁽³⁾ („obowiązujące środki”).

D. PODSTAWA

- (5) Komisja dysponuje wystarczającymi dowodami potwierdzającymi reorganizację struktury i kanałów sprzedaży produktu objętego postępowaniem.

⁽¹⁾ Dz.U. L 176 z 30.6.2016, s. 21.

⁽²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 412/2013 z dnia 13 maja 2013 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe i stanowiące o ostatecznym pobraniu tymczasowego cła nałożonego na przywóz ceramicznych zastaw stołowych i naczyń kuchennych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 131 z 15.5.2013, s. 1).

⁽³⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2017/1932 z dnia 23 października 2017 r. zmieniające rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 412/2013 nakładające ostateczne cło antydumpingowe i stanowiące o ostatecznym pobraniu tymczasowego cła nałożonego na przywóz ceramicznych zastaw stołowych i naczyń kuchennych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 273 z 24.10.2017, s. 4).

- (6) Wskaźnikami tego rodzaju praktyk w zakresie kanałów dystrybucji są gwałtowny wzrost lub spadek danych statystycznych dotyczących wywozu niektórych przedsiębiorstw i uzyskanych przez porównanie danych liczbowych i tendencji w latach 2014–2018. W niektórych przypadkach faktyczny wywóz dokonywany przez niektóre przedsiębiorstwa przekracza ponadto ich deklarowaną produkcję. Komisja została też poinformowana o prowadzonych przez organy celne dochodzeniach w sprawie niezgodnego z prawem wykorzystania kodów TARIC przypisanych do konkretnych przedsiębiorstw.
- (7) Z tych wskaźników wynika, że niektóre przedsiębiorstwa objęte obecnie stawką cła rezydualnego w wysokości 36,1 % (dodatkowy kod TARIC B999) lub przedsiębiorstwa podlegające indywidualnej stawce celnej sprzedają swoje produkty za pośrednictwem innych przedsiębiorstw objętych niższą stawką celną. Wykaz przedsiębiorstw, które mogą być zaangażowane w takie praktyki, znajduje się w załączniku.
- (8) Te praktyki w zakresie kanałów dystrybucji skutkowały zmianą struktury handlu w odniesieniu do wywozu z Chińskiej Republiki Ludowej w następstwie nałożenia środków na produkt objęty postępowaniem, bez wystarczającego powodu lub uzasadnienia tej zmiany innego niż nałożenie cła.
- (9) Dowody wskazywały ponadto na fakt, że skutki naprawcze obowiązujących środków antydumpingowych nałożonych na produkt objęty postępowaniem są osłabiane zarówno w odniesieniu do ilości, jak i cen. Znacznie wzrosły wielkości przywozu produktu objętego dochodzeniem. Istnieją też wystarczające dowody potwierdzające, że przywóz produktu objętego dochodzeniem dokonywany jest po cenach niższych od ceny niewyrządzającej szkody ustalonej w dochodzeniu, które doprowadziło do wprowadzenia obowiązujących środków.
- (10) Wreszcie Komisja posiada wystarczające dowody wskazujące na to, iż ceny produktu objętego dochodzeniem są dumpingowe w odniesieniu do wartości normalnej ustalonej poprzednio dla produktu objętego postępowaniem.
- (11) Jeżeli w trakcie dochodzenia stwierdzone zostaną praktyki związane z obchodzeniem środków objęte zakresem art. 13 rozporządzenia podstawowego, inne niż wymienione powyżej, mogą one również zostać objęte dochodzeniem.

E. PROCEDURA

- (12) W związku z powyższym Komisja stwierdziła, iż istnieją wystarczające dowody uzasadniające wszczęcie dochodzenia zgodnie z art. 13 ust. 3 rozporządzenia podstawowego oraz poddanie rejestracji przywozu produktów objętych dochodzeniem zgodnie z art. 14 ust. 5 rozporządzenia podstawowego.

a) **Kwestionariusze**

- (13) W celu uzyskania informacji uznanych za niezbędne do dochodzenia Komisja prześle kwestionariusze do chińskich producentów eksportujących wymienionych w załączniku.
- (14) W każdym przypadku wszystkie zainteresowane strony powinny skontaktować się z Komisją niezwłocznie, ale nie później niż w terminie określonym w art. 3 ust. 1 niniejszego rozporządzenia. Termin określony w art. 3 ust. 2 niniejszego rozporządzenia ma zastosowanie do wszystkich zainteresowanych stron.
- (15) Władze Chińskiej Republiki Ludowej zostaną poinformowane o wszczęciu dochodzenia.

b) **Gromadzenie informacji i przeprowadzanie przesłuchań**

- (16) Wszystkie zainteresowane strony, w tym przemysł unijny, importerzy i wszystkie odpowiednie zrzeszenia, są proszone o przedstawienie swoich opinii na piśmie oraz o dostarczenie dowodów potwierdzających w terminie przewidzianym w art. 3 ust. 2. Ponadto Komisja może przesłuchać zainteresowane strony, pod warunkiem że wystąpiły one z wnioskiem o przesłuchanie, wskazując szczególne powody, dla których powinny zostać wysłuchane.

F. REJESTRACJA

- (17) Zgodnie z art. 14 ust. 5 rozporządzenia podstawowego przywóz produktu objętego dochodzeniem zostaje poddany rejestracji w celu dopilnowania, by, jeśli w wyniku postępowania zostanie stwierdzone obchodzenie środków, cła antydumpingowe mogły być pobrane w odpowiedniej wysokości od dnia wprowadzenia rejestracji tego przywozu.

- (18) Jakikolwiek zobowiązania w przyszłości będą oparte na wynikach dochodzenia. Biorąc pod uwagę dostępne na tym etapie informacje, w szczególności wskaźniki, z których wynika że niektóre przedsiębiorstwa objęte obecnie stawką cła rezydualnego w wysokości 36,1 % (dodatkový kod TARIC B999) lub przedsiębiorstwa podlegające indywidualnej stawce celnej sprzedają swoje produkty za pośrednictwem innych przedsiębiorstw objętych niższą stawką celną, kwotę ewentualnego przyszłego zobowiązania ustala się na poziomie cła rezydualnego, tj. 36,1 % *ad valorem* wartości importowej CIF produktu objętego dochodzeniem, przywożonego w ramach dodatkowych kodów TARIC wymienionych w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

G. TERMINY

- (19) W interesie dobrego zarządzania należy określić terminy, w których:
- zainteresowane strony mogą zgłosić się do Komisji, przedstawić swoje opinie na piśmie i przedłożyć odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu lub przedstawić wszelkie inne informacje, które mają zostać uwzględnione podczas dochodzenia,
 - zainteresowane strony mogą złożyć pisemny wniosek o przesłuchanie przez Komisję.
- (20) Należy zwrócić uwagę na fakt, iż korzystanie z praw proceduralnych ustanowionych w rozporządzeniu podstawowym jest uwarunkowane zgłoszeniem się przez stronę w terminie określonym w art. 3 niniejszego rozporządzenia.

H. BRAK WSPÓŁPRACY

- (21) W przypadkach, w których zainteresowana strona odmawia dostępu do niezbędnych informacji, nie dostarcza ich w określonych terminach albo znacznie utrudnia dochodzenie, istnieje możliwość dokonania potwierdzających lub zaprzeczających ustaleń na podstawie dostępnych faktów, zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego.
- (22) W przypadku ustalenia, że zainteresowana strona dostarczyła nieprawdziwe lub wprowadzające w błąd informacje, informacje te będą pominięte, a ustalenia mogą być dokonywane na podstawie dostępnych faktów, zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego.
- (23) Jeżeli zainteresowana strona nie współpracuje lub współpracuje jedynie częściowo i z tego względu ustalenia opierają się na dostępnych faktach zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego, wynik może być mniej korzystny dla wymienionej strony niż w przypadku, gdyby strona ta współpracowała.

I. HARMONOGRAM DOCHODZENIA

- (24) Dochodzenie zostanie zamknięte, zgodnie z art. 13 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, w terminie dziewięciu miesięcy od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

J. PRZETWARZANIE DANYCH OSOBOWYCH

- (25) Należy zauważyć, iż wszelkie dane osobowe zgromadzone podczas niniejszego dochodzenia będą przetwarzane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725⁽⁴⁾ w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii i swobodnego przepływu takich danych.

K. RZECZNIK PRAW STRON

- (26) Zainteresowane strony mogą wystąpić o interwencję rzecznika praw stron w postępowaniach w sprawie handlu. Rzecznik praw stron rozpatruje wnioski o dostęp do akt, spory dotyczące poufności dokumentów, wnioski o przedłużenie terminów i wszelkie inne wnioski dotyczące prawa do obrony zainteresowanych stron i osób trzecich, jakie mogą się pojawić w toku postępowania.
- (27) Rzecznik praw stron może zorganizować przesłuchania i podjąć się mediacji między zainteresowanymi stronami i służbami Komisji, aby zapewnić pełne wykonanie prawa zainteresowanych stron do obrony.

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725 z dnia 23 października 2018 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii i swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia rozporządzenia (WE) nr 45/2001 i decyzji nr 1247/2002/WE (Dz.U. L 295 z 21.11.2018, s. 39).

- (28) Wniosek o przesłuchanie z udziałem rzecznika praw stron należy sporządzić na piśmie, podając uzasadnienie. Rzecznik praw stron zapozna się z uzasadnieniem wniosków. Przesłuchania powinny mieć miejsce wyłącznie wtedy, gdy w należyтым czasie nie rozstrzygnięto przedmiotowych kwestii ze służbami Komisji.
- (29) Wszelkie wnioski należy przedkładać terminowo i szybko, tak aby nie zakłócać dobrze zorganizowanego przebiegu procedury. W tym celu zainteresowane strony powinny zwrócić się o interwencję rzecznika praw stron możliwie jak najwcześniej po wystąpieniu zdarzenia uzasadniającego taką interwencję. Zasadniczo określone w art. 3 terminy wnioskowania o przesłuchanie z udziałem służb Komisji mają zastosowanie *mutatis mutandis* do wniosków o przesłuchanie z udziałem rzecznika praw stron. W przypadku wniosków o przesłuchanie przedłożonych po terminie rzecznik praw stron zapozna się z uzasadnieniem również takich wniosków, charakterem poruszonych w nich kwestii i wpływem tych kwestii na prawo do obrony, mając na uwadze interes dobrej administracji i terminowe zakończenie dochodzenia.
- (30) Dodatkowe informacje i dane kontaktowe zainteresowane strony mogą uzyskać na stronach internetowych Dyrekcji Generalnej ds. Handlu dotyczących rzecznika praw stron: <http://ec.europa.eu/trade/trade-policy-and-you/contacts/hearing-officer/>,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Na mocy art. 13 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2016/1036 wszczyna się dochodzenie w celu ustalenia, czy przywóz do Unii ceramicznych zastaw stołowych i naczyń kuchennych – z wyłączeniem ceramicznych młynków do przypraw i ich ceramicznych części do mielenia, ceramicznych młynków do kawy, ceramicznych ostrzerek do noży, ceramicznych narzędzi kuchennych używanych do cięcia, mielenia, tarcia, krojenia, skrobienia i obierania oraz kamieni z ceramiki kordierytowej w rodzaju stosowanych do pieczenia pizzy lub chleba – obecnie objętych kodami CN ex 6911 10 00, ex 6912 00 21, ex 6912 00 23, ex 6912 00 25 oraz ex 6912 00 29 (kody TARIC 6911 10 00 90, 6912 00 21 11, 6912 00 21 91, 6912 00 23 10, 6912 00 25 10 oraz 6912 00 29 10), pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i przywożonych w ramach dodatkowych kodów TARIC wymienionych w załączniku, stanowi obejście środków wprowadzonych rozporządzeniem wykonawczym (UE) nr 412/2013.

Artykuł 2

Na podstawie art. 13 ust. 3 oraz art. 14 ust. 5 rozporządzenia (UE) 2016/1036 organy celne podejmują właściwe kroki w celu rejestrowania przywozu do Unii zgłoszonego w ramach dodatkowych kodów TARIC wymienionych w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Okres obowiązkowej rejestracji wygasa po upływie dziewięciu miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 3

1. Zainteresowane strony muszą zgłosić się do Komisji w terminie 15 dni od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.
2. Wszystkie zainteresowane strony, jeżeli ich wnioski mają być uwzględnione podczas dochodzenia, muszą zgłosić się do Komisji, przedstawić swoje opinie i przedłożyć odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu lub przedstawić wszystkie inne informacje w terminie 37 dni od daty opublikowania niniejszego rozporządzenia w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*, o ile nie wskazano inaczej.
3. Zainteresowane strony mogą składać wnioski o przesłuchanie przez Komisję w takim samym terminie 37 dni.
4. Informacje przekazywane Komisji dla celów dochodzeń w sprawie ochrony handlu muszą być wolne od praw autorskich. Przed przekazaniem Komisji informacji lub danych, które są objęte prawami autorskimi osób trzecich, zainteresowane strony muszą zwrócić się do właściciela praw autorskich o udzielenie specjalnego zezwolenia wyraźnie umożliwiającego: a) wykorzystanie przez Komisję tych informacji i danych dla celów niniejszego postępowania dotyczącego ochrony handlu; oraz b) udostępnienie tych informacji i danych zainteresowanym stronom niniejszego dochodzenia w formie umożliwiającej im wykonywanie ich prawa do obrony.

5. Wszystkie pisemne zgłoszenia, łącznie z informacjami wymaganymi w niniejszym rozporządzeniu, wypełnione kwestionariusze i korespondencję dostarczone przez zainteresowane strony, w odniesieniu do których wnioskuje się o ich traktowanie na zasadzie poufności, należy oznakować „Limited”⁽⁵⁾. Strony przesyłające informacje w toku niniejszego dochodzenia są proszone o uzasadnienie wniosku o traktowanie na zasadzie poufności.
6. Zgodnie z art. 19 ust. 2 rozporządzenia podstawowego strony przedstawiające informacje oznakowane „Limited” powinny przedłożyć ich streszczenia bez klauzuli poufności, oznakowane „For inspection by interested parties”. Streszczenia powinny być wystarczająco szczegółowe, żeby pozwolić na prawidłowe zrozumienie istoty informacji przekazanych z klauzulą poufności.
7. Jeżeli strona przekazująca poufne informacje nie wskaże odpowiedniego powodu wniosku o traktowanie na zasadzie poufności lub nie dostarczy streszczenia informacji bez klauzuli poufności w wymaganym formacie i o wymaganej jakości, Komisja może nie uwzględnić takich informacji, chyba że można wykazać w sposób zadowalający z właściwych źródeł, że informacje te są poprawne.
8. Zainteresowane strony proszone są o przesłanie wszystkich oświadczeń i wniosków, w tym zeskanowanych pełnomocnictw i poświadczeń, pocztą elektroniczną, z wyjątkiem obszernych odpowiedzi, które należy przekazać na płycie CD-R lub DVD osobiście lub listem poleconym. Komunikując się za pośrednictwem poczty elektronicznej, zainteresowane strony wyrażają akceptację zasad dotyczących oświadczeń w formie elektronicznej, które zostały zawarte w dokumencie zatytułowanym „CORRESPONDENCE WITH THE EUROPEAN COMMISSION IN TRADE DEFENCE CASES” („Korespondencja z Komisją Europejską w sprawach dotyczących ochrony handlu”), opublikowanym na stronie internetowej Dyrekcji Generalnej ds. Handlu pod adresem: http://trade.ec.europa.eu/doclib/docs/2011/june/tradoc_148003.pdf. Zainteresowane strony muszą podać swoją nazwę, adres, numer telefonu i aktualny adres poczty elektronicznej, a także upewnić się, że podany adres poczty elektronicznej funkcjonuje jako oficjalny adres przedsiębiorstwa, a pocztę elektroniczną sprawdza się codziennie. Po otrzymaniu danych kontaktowych Komisja będzie kontaktowała się z zainteresowanymi stronami wyłącznie za pomocą poczty elektronicznej, chyba że strony te wyraźnie zwrócą się o przesyłanie im przez Komisję wszystkich dokumentów za pomocą innego środka komunikacji, a także z wyjątkiem sytuacji, w której charakter przesyłanego dokumentu wymagać będzie zastosowania listu poleconego. Dodatkowe zasady i informacje dotyczące korespondencji z Komisją, w tym zasady składania oświadczeń za pomocą poczty elektronicznej, zawarto w wyżej wspomnianych instrukcjach dotyczących komunikacji z zainteresowanymi stronami.

Adres Komisji do celów korespondencji:

European Commission
Directorate-General for Trade
Directorate H
Office: CHAR 04/039
1049 Brussels
BELGIA
E-mail: TRADE-R700@ec.europa.eu

Artykuł 4

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 21 marca 2019 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

⁽⁵⁾ Dokument oznakowany „Limited” jest uważany za dokument poufny zgodnie z art. 19 rozporządzenia (UE) 2016/1036 i art. 6 Porozumienia WTO o stosowaniu artykułu VI Układu ogólnego w sprawie taryf celnych i handlu 1994 (porozumienie antydumpingowe). Jest on także dokumentem chronionym zgodnie z art. 4 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 145 z 31.5.2001, s. 43).

ZAŁĄCZNIK

Dodatkowy kod TARIC	Nazwa przedsiębiorstwa	Obowiązująca stawka celna (%)
B351	CHL Porcelain Industries Ltd	23,4
B353	Guangxi Province Beiliu City Laotian Ceramics Co., Ltd	22,9
B359	Beiliu Changlong Ceramics Co., Ltd.	17,9
B360	Beiliu Chengda Ceramic Co., Ltd.	17,9
B362	Beiliu Jiasheng Porcelain Co., Ltd.	17,9
B383	Chaozhou Chengxi Jijie Art. & Craft Painted Porcelain Fty.	17,9
B437	Guangdong Jinqiangyi Ceramics Co., Ltd	17,9
B446	Chaozhou Lianjun Ceramics Co., Ltd.	17,9
B454	Chaozhou New Power Co., Ltd.	17,9
B484	Chaozhou Xinde Ceramics Craft Factory	17,9
B492	Chaozhou Yaran Ceramics Craft Making Co., Ltd.	17,9
B508	Dehua Kaiyuan Porcelain Industry Co., Ltd.	17,9
B511	Dongguan Kennex Ceramic Ltd	17,9
B514	Evershine Fine China Co., Ltd.	17,9
B517	Far East (Boluo) Ceramics Factory Co., Ltd	17,9
B519	Fengfeng Mining District Yuhang Ceramic Co. Ltd. („Yuhang”)	17,9
B543	Fujian Dehua Rongxin Ceramic Co., Ltd.	17,9
B548	Fujian Dehua Xingye Ceramic Co., Ltd.	17,9
B549	Fujian Dehua Yonghuang Ceramic Co., Ltd.	17,9
B554	Fujian Jackson Arts and Crafts Co., Ltd.	17,9
B556	Profit Cultural & Creative Group Corporation	17,9
B560	Fujian Quanzhou Shunmei Group Co., Ltd.	17,9
B579	Guangxi Beiliu Guixin Porcelain Co., Ltd.	17,9
B583	Guangxi Beiliu Rili Porcelain Co.,Ltd.	17,9
B592	Hebei Dersun Ceramic Co., Ltd.	17,9
B599	Hunan Fungdeli Ceramics Co., Ltd.	17,9
B602	Hunan Huawei China Industry Co., Ltd	17,9
B610	Hunan Wing Star Ceramic Co., Ltd.	17,9
B619	Joyye Arts & Crafts Co., Ltd.	17,9
B627	Liling GuanQian Ceramic Manufacture Co., Ltd.	17,9
B635	Liling Liuxingtang Ceramics Co., Ltd	17,9

Dodatkowy kod TARIC	Nazwa przedsiębiorstwa	Obowiązująca stawka celna (%)
B639	Liling Rongxiang Ceramic Co., Ltd.	17,9
B641	Liling Santang Ceramics Manufacturing Co., Ltd.	17,9
B645	Liling Top Collection Industrial Co., Ltd	17,9
B656	Meizhou Gaoyu Ceramics Co., Ltd.	17,9
B678	Ronghui Ceramic Co., Ltd Liling Hunan China	17,9
B682	Shandong Zhaoding Porcelain Co., Ltd.	17,9
B687	Shenzhen Donglin Industry Co., Ltd.	17,9
B692	Shenzhen Fuxingjiayun Ceramics Co., Ltd.	17,9
B693	Shenzhen Good-Always Imp. & Exp. Co. Ltd	17,9
B712	Tangshan Daxin Ceramics Co., Ltd.	17,9
B724	Tangshan Redrose Porcelain Products Co., Ltd.	17,9
B742	Xuchang Jianxing Porcelain Products Co., Ltd.	17,9
B751	Yuzhou Huixiang Ceramics Co., Ltd.	17,9
B752	Yuzhou Ruilong Ceramics Co., Ltd.	17,9
B756	Zibo Boshan Shantou Ceramic Factory	17,9
B759	Zibo Fuxin Porcelain Co., Ltd.	17,9
B762	Zibo Jinxin Light Industrial Products Co., Ltd	17,9
B956	Liling Taiyu Porcelain Industries Co., Ltd	17,9
B957	Liling Xinyi Ceramics Industry Ltd.	17,9

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2019/465**z dnia 21 marca 2019 r.****w sprawie minimalnej ceny sprzedaży odtłuszczonego mleka w proszku w trzydziestym czwartym częściowym zaproszeniu do składania ofert w ramach procedury przetargowej otwartej rozporządzeniem wykonawczym (UE) 2016/2080**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/1240 z dnia 18 maja 2016 r. ustalające zasady stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 w odniesieniu do interwencji publicznej i dopłat do prywatnego przechowywania ⁽²⁾, w szczególności jego art. 32,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2016/2080 ⁽³⁾ otwarto sprzedaż odtłuszczonego mleka w proszku w drodze procedury przetargowej.
- (2) Na podstawie ofert otrzymanych w ramach trzydziestego czwartego częściowego zaproszenia do składania ofert należy ustalić minimalną cenę sprzedaży.
- (3) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ds. Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Dla trzydziestego czwartego częściowego zaproszenia do składania ofert dotyczących sprzedaży odtłuszczonego mleka w proszku w ramach procedury przetargowej otwartej rozporządzeniem wykonawczym (UE) 2016/2080, w przypadku którego termin składania ofert upłynął dnia 19 marca 2019 r., minimalną cenę sprzedaży ustala się na 164,10 EUR/100 kg.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 21 marca 2019 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
Jerzy PLEWA
Dyrektor Generalny

Dyrekcja Generalna ds. Rolnictwa i Rozwoju Obszarów
Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671.

⁽²⁾ Dz.U. L 206 z 30.7.2016, s. 71.

⁽³⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/2080 z dnia 25 listopada 2016 r. otwierające sprzedaż odtłuszczonego mleka w proszku w drodze procedury przetargowej (Dz.U. L 321 z 29.11.2016, s. 45).

DECYZJE

DECYZJA RADY (UE) 2019/466

z dnia 18 marca 2019 r.

w sprawie stanowiska, jakie ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach Rady Stowarzyszenia ustanowionej na mocy Układu o stowarzyszeniu między Unią Europejską i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej oraz ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Ukrainą, z drugiej strony, w odniesieniu do zmiany załącznika XXVII do tego Układu

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 194 i 217, w związku z jego art. 218 ust. 9,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Układ o stowarzyszeniu między Unią Europejską i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej oraz ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Ukrainą, z drugiej strony ⁽¹⁾ (zwany dalej „Układem”) został zawarty przez Unię na mocy decyzji Rady (UE) 2017/1247 ⁽²⁾ i (UE) 2017/1248 ⁽³⁾ i wszedł w życie dnia 1 września 2017 r.
- (2) Zgodnie z art. 273 Układu Strony dostosowują swoje ustawodawstwo, o którym mowa w załączniku XXVII do Układu, w celu zapewnienia, aby wszystkie warunki na potrzeby transportu energii elektrycznej i gazu były obiektywne, uzasadnione, przejrzyste i niedyskryminujące, w celu zwiększenia bezpieczeństwa dostaw energii w regionie.
- (3) Ponadto, zmiierzając do poczynienia postępów na drodze do integracji rynkowej, w tym rozwoju międzysystemowych połączeń sieci energetycznych, art. 337 Układu przewiduje, że Strony kontynuują i intensyfikują współpracę w kwestiach energetycznych, w tym poprzez stopniowe zbliżenie w sektorze energetycznym.
- (4) Art. 341 Układu stanowi, że stopniowe zbliżanie przepisów w sektorze energetycznym jest dokonywane zgodnie z harmonogramem przedstawionym w załączniku XXVII do Układu.
- (5) Art. 474 Układu zobowiązuje Ukrainę do stopniowego zbliżenia jej prawodawstwa do prawa Unii, w tym przepisów dotyczących sektora energetycznego.
- (6) Unijny dorobek prawny w sektorze energetycznym zmienił się znacząco od czasu zakończenia negocjacji w sprawie Układu.
- (7) Zgodnie z art. 463 ust. 1 i 3 Układu Rada Stowarzyszenia jest uprawniona do podejmowania decyzji w celu osiągnięcia celów Układu. W szczególności Rada Stowarzyszenia może aktualizować lub zmieniać załączniki do Układu, uwzględniając zmiany w prawie Unii oraz mających zastosowanie standardach określonych w międzynarodowych instrumentach uznanych przez Strony za istotne.
- (8) Rada Stowarzyszenia ma zatem zmienić załącznik XXVII do Układu, aby odzwierciedlić zmiany w dorobku prawnym Unii.

⁽¹⁾ Dz.U. L 161 z 29.5.2014, s. 3.

⁽²⁾ Decyzja Rady (UE) 2017/1247 z dnia 11 lipca 2017 r. w sprawie zawarcia, w imieniu Unii Europejskiej, Układu o stowarzyszeniu między Unią Europejską i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej oraz ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Ukrainą, z drugiej strony, z wyjątkiem postanowień dotyczących traktowania obywateli państw trzecich legalnie zatrudnionych jako pracownicy na terytorium drugiej strony (Dz.U. L 181 z 12.7.2017, s. 1).

⁽³⁾ Decyzja Rady (UE) 2017/1248 z dnia 11 lipca 2017 r. w sprawie zawarcia, w imieniu Unii Europejskiej, Układu o stowarzyszeniu między Unią Europejską i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej oraz ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Ukrainą, z drugiej strony, w odniesieniu do postanowień dotyczących traktowania obywateli państw trzecich legalnie zatrudnionych jako pracownicy na terytorium drugiej strony (Dz.U. L 181 z 12.7.2017, s. 4).

- (9) W art. 475 Układu określono w sposób ogólny monitorowanie postępów w zbliżeniu prawa Ukrainy do prawa Unii, w tym monitorowanie wdrażania i egzekwowania środków. Artykuł ten stanowi, że proces sprawozdawczości i oceny będzie uwzględniał szczególne procedury określone w Układzie lub decyzje organów instytucjonalnych powołanych na mocy Układu.
- (10) Aby zapewnić skuteczniejsze przeprowadzanie reform, konieczne jest wzmocnienie mechanizmu monitorowania reformy sektora energetycznego.
- (11) Rada Stowarzyszenia ma zatem zmienić załącznik XXVII do Układu w celu ustanowienia bardziej szczegółowych zasad monitorowania zbliżenia prawa Ukrainy do prawa Unii w sektorze energetycznym.
- (12) Należy ustalić stanowisko, jakie powinno zostać zajęte w imieniu Unii w Radzie Stowarzyszenia odnośnie do zmiany załącznika XXVII do Układu.
- (13) Stanowisko Unii w ramach Rady Stowarzyszenia powinno zatem być oparte na dołączonym projekcie decyzji,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Stanowisko, jakie ma być zajęte w imieniu Unii w Radzie Stowarzyszenia ustanowionej na mocy Układu o stowarzyszeniu między Unią Europejską i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej oraz ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Ukrainą, z drugiej strony, w odniesieniu do zmiany załącznika XXVII do tego Układu, oparte jest na projekcie decyzji Rady Stowarzyszenia dołączonym do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 18 marca 2019 r.

W imieniu Rady
F. MOGHERINI
Przewodnicząca

PROJEKT

DECYZJA RADY STOWARZYSZENIA UE–UKRAINA NR .../2019

z dnia ... 2019 r.

w sprawie zmiany załącznika XXVII do Układu o stowarzyszeniu między Unią Europejską i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej oraz ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Ukrainą, z drugiej strony

RADA STOWARZYSZENIA UE–UKRAINA,

uwzględniając Układ o stowarzyszeniu między Unią Europejską i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej oraz ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Ukrainą, z drugiej strony, w szczególności jego art. 463,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Układ o stowarzyszeniu między Unią Europejską i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej oraz ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Ukrainą, z drugiej strony (zwany dalej „Układem”) został podpisany w dniach 21 marca i 27 czerwca 2014 r. i wszedł w życie w dniu 1 września 2017 r.
- (2) W preambule Układu uznaje się dążenie Stron do przyspieszenia procesu reform i zbliżania przepisów na Ukrainie, a tym samym do przyczynienia się do stopniowej integracji gospodarczej i pogłębienia stowarzyszenia politycznego oraz do osiągnięcia integracji gospodarczej przez szeroko zakrojone zbliżenie prawodawstwa. W preambule jest również mowa o zobowiązaniu Stron do zwiększenia bezpieczeństwa energetycznego przez, między innymi, zwiększenie integracji rynkowej i zbliżenie przepisów do najważniejszych elementów dorobku prawnego UE.
- (3) Ponadto w ramach dwustronnego protokołu ustaleń w sprawie strategicznego partnerstwa energetycznego pomiędzy Unią Europejską a Ukrainą z dnia 24 listopada 2016 r. uznano, że celem ściślejszej współpracy w obszarze energii i celem reformy sektora energetycznego jest pełna integracja rynków energii Unii i Ukrainy.
- (4) Art. 1 Układu odnosi się do celu, jakim jest wspieranie wysiłków Ukrainy mających na celu przejście do funkcjonującej gospodarki rynkowej między innymi poprzez stopniowe zbliżenie jej prawodawstwa do prawodawstwa Unii.
- (5) Zgodnie z art. 273 Układu Strony dostosowują swoje prawodawstwo, o którym mowa w załączniku XXVII do Układu, w celu zapewnienia, aby wszystkie warunki dla transportu energii elektrycznej i gazu były obiektywne, uzasadnione, przejrzyste i niedyskryminujące.
- (6) Ponadto art. 337 Układu przewiduje, że Strony kontynuują i intensyfikują swoją współpracę w kwestiach energetycznych, w tym przez stopniowe zbliżenie w sektorze energetycznym w celu poczynienia postępów w integracji rynkowej.
- (7) Art. 341 Układu przewiduje stopniowe zbliżanie przepisów w sektorze energetycznym zgodnie z harmonogramem przedstawionym w załączniku XXVII do Układu.
- (8) W art. 474 Układu przypomina się o ogólnym zobowiązaniu Ukrainy do stopniowego zbliżenia jej prawodawstwa do prawodawstwa Unii, w tym w sektorze energetycznym.
- (9) Od czasu zakończenia negocjacji w sprawie Układu znacząco zmienił się dorobek prawny UE w sektorze energetycznym, podobnie jak zobowiązania Ukrainy wynikające z wdrożenia Układu i jej członkostwa w Traktacie o Wspólnocie Energetycznej. Zmiany te muszą znaleźć odzwierciedlenie w załączniku XXVII do Układu, który należy w związku z tym zaktualizować.
- (10) W art. 475 Układu określono w sposób ogólny monitorowanie postępów w zbliżeniu prawa Ukrainy do prawa Unii, w tym monitorowanie wdrażania i egzekwowania środków. Artykuł ten stanowi, że proces sprawozdawczości i oceny będzie uwzględniał szczególne procedury określone w Układzie lub decyzje organów instytucjonalnych powołanych na mocy Układu.
- (11) Aby zapewnić skuteczniejsze przeprowadzanie reform przez Ukrainę, konieczne jest wzmocnienie mechanizmu monitorowania reformy sektora energetycznego, tak aby osiągnięte reformy były nieodwracalne i przyczyniły się do trwałej modernizacji tego sektora.

- (12) Zgodnie z art. 463 ust. 1 i 3 Układu Rada Stowarzyszenia jest uprawniona do podejmowania decyzji w celu osiągnięcia celów Układu. W szczególności Rada Stowarzyszenia może aktualizować lub zmieniać załączniki do Układu, uwzględniając zmiany w prawie Unii oraz mających zastosowanie standardach określonych w międzynarodowych instrumentach uznanych przez Strony za istotne.
- (13) Rada Stowarzyszenia ma zatem zmienić załącznik XXVII do Układu w celu ustanowienia bardziej szczegółowych zasad monitorowania zbliżenia prawodawstwa Ukrainy do prawodawstwa Unii w sektorze energetycznym. W tym celu w załączniku XXVII do Układu należy dodać odpowiednie przepisy wzmocniające proces monitorowania,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Załącznik XXVII do Układu zastępuje się załącznikiem do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* oraz w *Dzienniku Urzędowym Ukrainy*.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w ...

*W imieniu Rady Stowarzyszenia
Przewodniczący*

ZAŁĄCZNIK

„ZAŁĄCZNIK XXVII DO ROZDZIAŁU 1

WSPÓŁPRACA W DZIEDZINIE ENERGETYKI, W TYM KWESTIE DOTYCZĄCE ENERGII JĄDROWEJ

ZAŁĄCZNIK XXVII-A

MONITOROWANIE ZBLIŻENIA PRAWODAWSTWA W SEKTORZE ENERGETYCZNYM

Strony stosują opisane poniżej dodatkowe środki zgodnie z art. 475 ust. 2 Układu w celu wzmocnienia monitorowania zbliżenia dorobku prawnego UE w sektorze energetycznym do prawa krajowego Ukrainy oraz w celu osiągnięcia trwałej modernizacji ukraińskiego sektora energetycznego. Środki te nie mają wpływu na prawa i obowiązki żadnej ze Stron, wynikające z ich członkostwa w Traktacie Wspólnoty Energetycznej.

Skuteczne wprowadzenie w życie dorobku prawnego UE

1. Komisja Europejska niezwłocznie informuje Ukrainę o wszelkich wnioskach Komisji Europejskiej w sprawie przyjęcia lub zmiany aktów UE zmieniających dorobek prawny UE, o których mowa w niniejszym załączniku.
2. Ukraina zapewnia skuteczne wprowadzenie w życie zbliżonych aktów krajowych i podejmuje wszelkie działania konieczne do uwzględnienia zmian w prawie Unii w swoim prawie krajowym w sektorze energetycznym zgodnie z wykazem w załączniku XXVII-B. W szczególności każdy akt prawny stanowiący:
 - a) rozporządzenie lub decyzję UE – włącza się do wewnętrznego porządku prawnego Ukrainy;
 - b) dyrektywę UE pozostawia organom Ukrainy wybór formy i metody wdrożenia;
 - c) rozporządzenie Komisji Europejskiej w sprawie kodeksu sieci w sektorze energii elektrycznej lub gazu – włącza się do wewnętrznego porządku prawnego Ukrainy bez zmian w strukturze i w tekście rozporządzenia innych niż tłumaczenie, chyba że Komisja Europejska uzna te zmiany za konieczne.
3. Ukraina powstrzymuje się od wszelkich działań, które mogłyby zagrozić osiągnięciu celu lub wyniku zbliżenia jej prawa krajowego do dorobku prawnego UE w sektorze energetycznym, zgodnie z wykazem w załączniku XXVII-B.
4. Ukraina uchyla przepisy prawa krajowego lub zaprzestaje praktyk krajowych, które są niezgodne z prawem Unii lub z przepisami krajowymi Ukrainy zbliżonymi do prawa Unii w sektorze energetycznym, zgodnie z wykazem w załączniku XXVII-B.

Konsultacje

5. Ukraina konsultuje się z Komisją Europejską w sprawie zgodności z dorobkiem prawnym UE wniosku ustawodawczego w obszarach, w których ma się dokonać zbliżenia przepisów do aktów prawnych UE wymienionych w załączniku XXVII-B, zanim wejdzie w życie. Obowiązek konsultacji obejmuje wnioski w sprawie zmiany już zbliżonego krajowego aktu ustawodawczego, niezależnie od formy prawnej takich wniosków.
6. Rząd Ukrainy może konsultować się z Komisją Europejską w sprawie zgodności z dorobkiem prawnym UE wniosku dotyczącego aktu wdrażającego przepisy prawne w sektorze energetycznym, który został lub ma zostać zbliżony do dorobku prawnego UE wymienionego w załączniku XXVII-B. Jeżeli rząd Ukrainy postanowi skonsultować się z Komisją Europejską w sprawie takiego aktu, zastosowanie ma pkt 7.
7. Ukraina powstrzymuje się od wprowadzenia w życie aktów przedłożonych do konsultacji, o których mowa w pkt 5 i 6, do momentu kiedy Komisja Europejska oceni zgodność zaproponowanego aktu z odpowiednim dorobkiem prawnym UE oraz w przypadkach, w których Komisja Europejska uzna, że zaproponowany akt jest niezgodny z przedmiotowym dorobkiem prawnym UE.
8. W swojej ocenie zgodności Komisja Europejska może sformułować zalecenia dotyczące zaproponowanego aktu lub jego części, które Komisja Europejska uzna za niezgodne z dorobkiem prawnym UE. Na potrzeby takiej oceny Komisja Europejska może skonsultować się z Sekretariatem Wspólnoty Energetycznej lub zorganizować misje ekspertów, jeżeli uzna to za stosowne. Ocena zgodności musi zakończyć się w terminie trzech miesięcy od dnia otrzymania angielskiej wersji zaproponowanego aktu lub w dłuższym terminie uzgodnionym przez Komisję Europejską i Ukrainę. W przypadku braku odpowiedzi ze strony Komisji Europejskiej w takim terminie Ukraina może wprowadzić w życie zaproponowany akt. Brak odpowiedzi w takim terminie nie oznacza, że Komisja Europejska uważa zaproponowany akt prawny za zgodny z dorobkiem prawnym UE.

9. Ukraina przekazuje Komisji Europejskiej ostateczną wersję każdego aktu w obszarach, w których ma nastąpić zbliżenie przepisów do dorobku prawnego UE wymienionego w załączniku XXVII-B, lub aktu, który zmienia zbliżone przepisy krajowe w tych obszarach.
10. Rząd Ukrainy może przedstawić Komisji Europejskiej inny akt lub wniosek dotyczący kwestii energetycznych objętych Układem i zwrócić się o wydanie niewiążącej opinii w sprawie zgodności takiego aktu z dorobkiem prawnym UE wymienionym w załączniku XXVII-B.
11. Strony przekazują sobie informacje zgodnie z niniejszym załącznikiem za pośrednictwem sekretarzy Komitetu Stowarzyszenia.

Sprawozdania dla Rady Stowarzyszenia

12. Przed dorocznym posiedzeniem Rady Stowarzyszenia Komisja Europejska informuje ją o wszelkich opiniach dotyczących zgodności krajowych aktów Ukrainy z dorobkiem prawnym UE, o które Ukraina się zwróciła i które zostały wydane Ukrainie na podstawie niniejszego załącznika.
13. Na trzy miesiące przed dorocznym posiedzeniem Rady Stowarzyszenia Ukraina składa jej pisemne sprawozdanie na temat postępów w realizacji reformy sektora energetycznego na podstawie dorobku prawnego UE wymienionego w załączniku XXVII-B. Sprawozdanie zawiera szczegółowy opis sposobu, w jaki Ukraina uwzględniła w przyjętych aktach opinie i zalecenia wydane przez Komisję Europejską, a także informacje na temat skutecznego stosowania przyjętych przepisów.
14. Wyniki monitorowania przedkłada się do dyskusji wszystkim właściwym organom ustanowionym na mocy Układu, m.in. na potrzeby zaleceń, o których mowa w art. 475 ust. 4 Układu.

ZAŁĄCZNIK XXVII-B

ZOBOWIĄZANIA UKRAINY DO ZBLIŻENIA PRAWODAWSTWA W SEKTORZE ENERGETYCZNYM

Ukraina zobowiązuje się do stopniowego zbliżenia swojego prawodawstwa do następujących przepisów UE we wskazanych terminach.

1. Dorobek prawny UE, który Ukraina zobowiązała się wdrożyć w ramach Traktatu o Wspólnocie Energetycznej. Do niniejszego załącznika zastosowanie mają terminy uzgodnione w Traktacie.

Energia elektryczna

Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/72/WE z dnia 13 lipca 2009 r. dotycząca wspólnych zasad rynku wewnętrznego energii elektrycznej i uchylająca dyrektywę 2003/54/WE

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 714/2009 z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie warunków dostępu do sieci w odniesieniu do transgranicznej wymiany energii elektrycznej i uchylające rozporządzenie (WE) nr 1228/2003

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1227/2011 z dnia 25 października 2011 r. w sprawie integralności i przejrzystości hurtowego rynku energii

Dyrektywa 2005/89/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 stycznia 2006 r. dotycząca działań na rzecz zagwarantowania bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej i inwestycji infrastrukturalnych

Rozporządzenie Komisji (UE) 838/2010 z dnia 23 września 2010 r. w sprawie ustanowienia wytycznych dotyczących mechanizmu rekompensat dla operatorów działających między systemami przesyłowymi i wspólnego podejścia regulacyjnego do opłat przesyłowych

Rozporządzenie Komisji (UE) nr 543/2013 z dnia 14 czerwca 2013 r. w sprawie dostarczania i publikowania danych na rynkach energii elektrycznej, zmieniające załącznik I do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 714/2009

Rozporządzenie Komisji (UE) 2016/1388 z dnia 17 sierpnia 2016 r. ustanawiające kodeks sieci dotyczący przyłączenia odbioru

Rozporządzenie Komisji (UE) 2016/631 z dnia 14 kwietnia 2016 r. ustanawiające kodeks sieci dotyczący wymogów w zakresie przyłączenia jednostek wytwórczych do sieci

Rozporządzenie Komisji (UE) 2016/1447 z dnia 26 sierpnia 2016 r. ustanawiające kodeks sieci określający wymogi dotyczące przyłączenia do sieci systemów wysokiego napięcia prądu stałego oraz modułów parku energii z podłączeniem prądu stałego

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1952 z dnia 26 października 2016 r. w sprawie europejskiej statystyki dotyczącej cen gazu ziemnego i energii elektrycznej oraz uchylające dyrektywę 2008/92/WE

Gaz

Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/73/WE z dnia 13 lipca 2009 r. dotycząca wspólnych zasad rynku wewnętrznego gazu ziemnego i uchylająca dyrektywę 2003/55/WE

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 715/2009 z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie warunków dostępu do sieci przesyłowych gazu ziemnego i uchylające rozporządzenie (WE) nr 1775/2005

Dyrektywa Rady 2004/67/WE z dnia 26 kwietnia 2004 r. dotycząca środków zapewniających bezpieczeństwo dostaw gazu ziemnego

Rozporządzenie (UE) 2015/703 z dnia 30 kwietnia 2015 r. ustanawiające kodeks sieci dotyczący zasad interoperacyjności i wymiany danych

Rozporządzenie Komisji (UE) 2017/459 z dnia 16 marca 2017 r. ustanawiające kodeks sieci dotyczący mechanizmów alokacji zdolności w systemach przesyłowych gazu i uchylające rozporządzenie (UE) nr 984/2013

Rozporządzenie Komisji (UE) 2017/460 z dnia 16 marca 2017 r. ustanawiające kodeks sieci dotyczący zharmonizowanych struktur taryf przesyłowych dla gazu

Odnawialne źródła energii

Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/28/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych zmieniająca i w następstwie uchylająca dyrektywy 2001/77/WE oraz 2003/30/WE

Ropa naftowa

Dyrektywa Rady 2009/119/WE z dnia 14 września 2009 r. nakładająca na państwa członkowskie obowiązek utrzymywania minimalnych zapasów ropy naftowej lub produktów ropopochodnych

Infrastruktura energetyczna

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 347/2013 z dnia 17 kwietnia 2013 r. w sprawie wytycznych dotyczących transeuropejskiej infrastruktury energetycznej, uchylające decyzję nr 1364/2006/WE oraz zmieniające rozporządzenia (WE) nr 713/2009, (WE) nr 714/2009 i (WE) nr 715/2009

Efektywność energetyczna

Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/27/UE z dnia 25 października 2012 r. w sprawie efektywności energetycznej, zmiany dyrektyw 2009/125/WE i 2010/30/UE oraz uchylecia dyrektyw 2004/8/WE i 2006/32/WE

Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/31/UE z dnia 19 maja 2010 r. w sprawie charakterystyki energetycznej budynków

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1369 z dnia 4 lipca 2017 r. ustanawiające ramy etykietowania energetycznego i uchylające dyrektywę 2010/30/UE

Rozporządzenia wykonawcze

— Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 518/2014 z dnia 5 marca 2014 r. zmieniające rozporządzenia delegowane Komisji (UE) nr 1059/2010, (UE) nr 1060/2010, (UE) nr 1061/2010, (UE) nr 1062/2010, (UE) nr 626/2011, (UE) nr 392/2012, (UE) nr 874/2012, (UE) nr 665/2013, (UE) nr 811/2013 i (UE) nr 812/2013 w odniesieniu do etykietowania produktów związanych z energią w internecie;

- Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 2017/254 z dnia 30 listopada 2016 r. zmieniające rozporządzenia delegowane (UE) nr 1059/2010, (UE) nr 1060/2010, (UE) nr 1061/2010, (UE) nr 1062/2010, (UE) nr 626/2011, (UE) nr 392/2012, (UE) nr 874/2012, (UE) nr 665/2013, (UE) nr 811/2013, (UE) nr 812/2013, (UE) nr 65/2014, (UE) nr 1254/2014, (UE) 2015/1094, (UE) 2015/1186 i (UE) 2015/1187 w odniesieniu do dopuszczalnych odchyleń w procedurach weryfikacji;
- Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 1060/2010 z dnia 28 września 2010 r. uzupełniające dyrektywę 2010/30/UE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do etykiet efektywności energetycznej dla urządzeń chłodniczych dla gospodarstw domowych;
- Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 65/2014 z dnia 1 października 2013 r. uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/30/UE w odniesieniu do etykiet efektywności energetycznej dla domowych piekarników i okapów nadkuchennych;
- Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 626/2011 z dnia 4 maja 2011 r. uzupełniające dyrektywę 2010/30/UE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do etykiet efektywności energetycznej dla klimatyzatorów;
- Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 874/2012 z dnia 12 lipca 2012 r. uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/30/UE w odniesieniu do etykietowania energetycznego lamp elektrycznych i opraw oświetleniowych;
- Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 1059/2010 z dnia 28 września 2010 r. uzupełniające dyrektywę 2010/30/UE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do etykiet efektywności energetycznej dla zmywarek do naczyń dla gospodarstw domowych;
- Dyrektywa Komisji 96/60/WE z dnia 19 września 1996 r. wykonująca dyrektywę Rady 92/75/EWG w zakresie etykiet efektywności energetycznej pralko-suszarek bębnowych typu domowego;
- Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 392/2012 z dnia 1 marca 2012 r. uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/30/UE w odniesieniu do etykietowania energetycznego suszarek bębnowych dla gospodarstw domowych;
- Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 1061/2010 z dnia 28 września 2010 r. uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/30/UE w odniesieniu do etykiet efektywności energetycznej dla pralek dla gospodarstw domowych;
- Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 665/2013 z dnia 3 maja 2013 r. uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/30/UE w odniesieniu do etykietowania energetycznego odkurzaczy;
- Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 812/2013 z dnia 18 lutego 2013 r. uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/30/UE w odniesieniu do etykiet efektywności energetycznej dla podgrzewaczy wody, zasobników ciepłej wody użytkowej i zestawów zawierających podgrzewacz wody i urządzenie słoneczne;
- Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 811/2013 z dnia 18 lutego 2013 r. uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/30/UE w odniesieniu do etykiet efektywności energetycznej dla ogrzewaczy pomieszczeń, ogrzewaczy wielofunkcyjnych, zestawów zawierających ogrzewacz pomieszczeń, regulator temperatury i urządzenie słoneczne oraz zestawów zawierających ogrzewacz wielofunkcyjny, regulator temperatury i urządzenie słoneczne;
- Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 1062/2010 z dnia 28 września 2010 r. uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/30/UE w odniesieniu do etykiet efektywności energetycznej dla telewizorów;
- Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 1254/2014 z dnia 11 lipca 2014 r. uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/30/UE w odniesieniu do etykiet efektywności energetycznej systemów wentylacyjnych przeznaczonych do budynków mieszkalnych;
- Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2015/1094 z dnia 5 maja 2015 r. uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/30/UE w odniesieniu do etykietowania energetycznego szaf chłodniczych lub mroźniczych;
- Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2015/1186 z dnia 24 kwietnia 2015 r. uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/30/UE w odniesieniu do etykietowania energetycznego miejscowych ogrzewaczy pomieszczeń;
- Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2015/1187 z dnia 27 kwietnia 2015 r. uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/30/UE w odniesieniu do etykiet efektywności energetycznej dla kotłów na paliwo stałe.

2. Dorobek prawny UE, który Ukraina powinna wdrożyć, wykraczający ponad zobowiązania Ukrainy wynikające z Traktatu o Wspólnocie Energetycznej.

Gaz

Rozporządzenie Komisji (UE) nr 312/2014 z dnia 26 marca 2014 r. ustanawiające kodeks sieci dotyczący bilansowania gazu w sieciach przesyłowych

Harmonogram: Przepisy rozporządzenia należy wdrożyć do dnia 31 grudnia 2019 r.

Poszukiwanie i badanie węglowodorów

Dyrektywa 94/22/WE w sprawie warunków udzielania i korzystania z zezwoleń na poszukiwanie, badanie i produkcję węglowodorów

Harmonogram: przepisy dyrektywy podlegają wdrożeniu w ciągu trzech lat od wejścia w życie niniejszego Układu, z uwzględnieniem artykułów (279 i 280) postanowień dotyczących zagadnień energetycznych związanych z handlem, zawartych w rozdziale 11 (Zagadnienia energetyczne związane z handlem) – Tytuł IV (Handel i zagadnienia związane z handlem).

Efektywność energetyczna – charakterystyka energetyczna budynków

Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 244/2012 z dnia 16 stycznia 2012 r. uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/31/UE w sprawie charakterystyki energetycznej budynków i ustanawiające ramy metodologii porównawczej do celów obliczania optymalnego pod względem kosztów poziomu wymagań minimalnych dotyczących charakterystyki energetycznej budynków i elementów budynków

Harmonogram: przepisy rozporządzenia należy wdrożyć do dnia 30 czerwca 2019 r.

Efektywność energetyczna – ekoprojekt

Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/125/WE z dnia 21 października 2009 r. ustanawiająca ogólne zasady ustalania wymogów dotyczących ekoprojektu dla produktów związanych z energią

Harmonogram: przepisy dyrektywy 2009/125/WE podlegają wdrożeniu w ciągu 3 lat od dnia wejścia w życie niniejszego Układu.

Rozporządzenia wykonawcze

- Rozporządzenie Komisji (UE) 2016/2282 z dnia 30 listopada 2016 r. zmieniające rozporządzenia (WE) nr 1275/2008, (WE) nr 107/2009, (WE) nr 278/2009, (WE) nr 640/2009, (WE) nr 641/2009, (WE) nr 642/2009, (WE) nr 643/2009, (UE) nr 1015/2010, (UE) nr 1016/2010, (UE) nr 327/2011, (UE) nr 206/2012, (UE) nr 547/2012, (UE) nr 932/2012, (UE) nr 617/2013, (UE) nr 666/2013, (UE) nr 813/2013, (UE) nr 814/2013, (UE) nr 66/2014, (UE) nr 548/2014, (UE) nr 1253/2014, (UE) 2015/1095, (UE) 2015/1185, (UE) 2015/1188, (UE) 2015/1189 oraz (UE) 2016/2281 w odniesieniu do dopuszczalnych odchyłeń w procedurach weryfikacji

Harmonogram: harmonogram wdrożenia przepisów rozporządzenia należy ustanowić do dnia 31 grudnia 2021 r.

- Rozporządzenie Komisji (UE) 2016/2281 z dnia 30 listopada 2016 r. w sprawie wykonania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/125/WE ustanawiającej ogólne zasady ustalania wymogów dotyczących ekoprojektu dla produktów związanych z energią w odniesieniu do wymogów dotyczących ekoprojektu dla produktów do ogrzewania powietrznego, produktów chłodzących, wysokotemperaturowych agregatów chłodniczych i klimakonwektorów wentylatorowych

Harmonogram: harmonogram wdrożenia przepisów rozporządzenia należy ustanowić do dnia 31 grudnia 2021 r.

- Rozporządzenie Komisji (UE) 2015/1189 z dnia 28 kwietnia 2015 r. w sprawie wykonania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/125/WE w odniesieniu do wymogów dotyczących ekoprojektu dla kotłów na paliwo stałe

Harmonogram: harmonogram wdrożenia przepisów rozporządzenia należy ustanowić do dnia 31 grudnia 2021 r.

- Rozporządzenie Komisji (UE) 2015/1188 z dnia 28 kwietnia 2015 r. w sprawie wykonania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/125/WE w odniesieniu do wymogów dotyczących ekoprojektu dla miejscowych ogrzewaczy pomieszczeń

Harmonogram: harmonogram wdrożenia przepisów rozporządzenia należy ustanowić do dnia 31 grudnia 2021 r.

- Rozporządzenie Komisji (UE) 2015/1185 z dnia 24 kwietnia 2015 r. w sprawie wykonania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/125/WE w odniesieniu do wymogów dotyczących ekoprojektu dla miejscowych ogrzewaczy pomieszczeń na paliwo stałe
Harmonogram: harmonogram wdrożenia przepisów rozporządzenia należy ustanowić do dnia 31 grudnia 2021 r.
- Rozporządzenie Komisji (UE) 2015/1095 z dnia 5 maja 2015 r. w sprawie wykonania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/125/WE w odniesieniu do wymogów dotyczących ekoprojektu dla szaf chłodniczych lub mroźniczych, schładzarek lub zamrażarek szokowych, urządzeń skraplających i agregatów do oziębiania cieczy
- Rozporządzenie Komisji (UE) nr 1253/2014 z dnia 7 lipca 2014 r. w sprawie wykonania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/125/WE w odniesieniu do wymogów dotyczących ekoprojektu dla systemów wentylacyjnych
Harmonogram: harmonogram wdrożenia przepisów rozporządzenia należy ustanowić do dnia 31 grudnia 2021 r.
- Rozporządzenie Komisji (UE) nr 548/2014 z dnia 21 maja 2014 r. w sprawie wykonania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/125/WE w odniesieniu do transformatorów elektroenergetycznych małej, średniej i dużej mocy
Harmonogram: harmonogram wdrożenia przepisów rozporządzenia należy ustanowić do dnia 31 grudnia 2021 r.
- Rozporządzenie Komisji (UE) nr 66/2014 z dnia 14 stycznia 2014 r. w sprawie wykonania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/125/WE w odniesieniu do wymogów dotyczących ekoprojektu dla domowych piekarników, płyt grzejnych i okapów nadkuchennych
Harmonogram: harmonogram wdrożenia przepisów rozporządzenia należy ustanowić do dnia 31 grudnia 2021 r.
- Rozporządzenie Komisji (UE) nr 813/2013 z dnia 2 sierpnia 2013 r. w sprawie wykonania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/125/WE w odniesieniu do wymogów dotyczących ekoprojektu dla ogrzewaczy pomieszczeń i ogrzewaczy wielofunkcyjnych
Harmonogram: harmonogram wdrożenia przepisów rozporządzenia należy ustanowić do dnia 31 grudnia 2021 r.
- Rozporządzenie Komisji (UE) nr 814/2013 z dnia 2 sierpnia 2013 r. w sprawie wykonania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/125/WE w odniesieniu do wymogów dotyczących ekoprojektu dla podgrzewaczy wody i zasobników ciepłej wody użytkowej
Harmonogram: harmonogram wdrożenia przepisów rozporządzenia należy ustanowić do dnia 31 grudnia 2021 r.
- Rozporządzenie Komisji (UE) nr 666/2013 z dnia 8 lipca 2013 r. w sprawie wykonania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/125/WE w odniesieniu do wymogów dotyczących ekoprojektu dla odkurzaczy
Harmonogram: harmonogram wdrożenia przepisów rozporządzenia należy ustanowić do dnia 31 grudnia 2021 r.
- Rozporządzenie Komisji (UE) nr 617/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wykonania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/125/WE w odniesieniu do wymogów dotyczących ekoprojektu dla komputerów i serwerów
Harmonogram: harmonogram wdrożenia przepisów rozporządzenia należy ustanowić do dnia 31 grudnia 2021 r.
- Rozporządzenie Komisji (UE) nr 932/2012 z dnia 3 października 2012 r. w sprawie wykonania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/125/WE w odniesieniu do wymogów dotyczących ekoprojektu dla suszarek bębnowych dla gospodarstw domowych
Harmonogram: harmonogram wdrożenia przepisów rozporządzenia należy ustanowić do dnia 31 grudnia 2021 r.
- Rozporządzenie Komisji (UE) nr 622/2012 z dnia 11 lipca 2012 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 641/2009 w odniesieniu do wymogów dotyczących ekoprojektu dla pomp cyrkulacyjnych bezdławnicowych wolnostojących i pomp cyrkulacyjnych bezdławnicowych zintegrowanych z produktami
Harmonogram: harmonogram wdrożenia przepisów rozporządzenia należy ustanowić do dnia 31 grudnia 2021 r.

- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 641/2009 z dnia 22 lipca 2009 r. w sprawie wykonania dyrektywy 2005/32/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do wymogów dotyczących ekoprojektu dla pomp cyrkulacyjnych bezdławnicowych wolnostojących i pomp cyrkulacyjnych bezdławnicowych zintegrowanych z produktami

Harmonogram: harmonogram wdrożenia przepisów rozporządzenia należy ustanowić do dnia 31 grudnia 2021 r.
- Rozporządzenie Komisji (UE) nr 547/2012 z dnia 25 czerwca 2012 r. w sprawie wykonania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/125/WE w odniesieniu do wymogów dotyczących ekoprojektu dla pomp do wody

Harmonogram: harmonogram wdrożenia przepisów rozporządzenia należy ustanowić do dnia 31 grudnia 2021 r.
- Rozporządzenie Komisji (UE) nr 206/2012 z dnia 6 marca 2012 r. w sprawie wykonania dyrektywy 2009/125/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do wymogów dotyczących ekoprojektu dla klimatyzatorów i wentylatorów przenośnych

Harmonogram: harmonogram wdrożenia przepisów rozporządzenia należy ustanowić do dnia 31 grudnia 2021 r.
- Rozporządzenie Komisji (UE) nr 327/2011 z dnia 30 marca 2011 r. w sprawie wykonania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/125/WE w odniesieniu do wymogów dotyczących ekoprojektu dla wentylatorów napędzanych silnikiem elektrycznym o poborze mocy od 125 W do 500 kW

Harmonogram: harmonogram wdrożenia przepisów rozporządzenia należy ustanowić do dnia 31 grudnia 2021 r.
- Rozporządzenie Komisji (UE) nr 1016/2010 z dnia 10 listopada 2010 r. w sprawie wykonania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/125/WE w odniesieniu do wymogów dotyczących ekoprojektu dla zmywarek do naczyń dla gospodarstw domowych

Harmonogram: harmonogram wdrożenia przepisów rozporządzenia należy ustanowić do dnia 31 grudnia 2021 r.
- Rozporządzenie Komisji (UE) nr 1015/2010 z dnia 10 listopada 2010 r. w sprawie wykonania dyrektywy 2009/125/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do wymogów dotyczących ekoprojektu dla palek dla gospodarstw domowych

Harmonogram: harmonogram wdrożenia przepisów rozporządzenia należy ustanowić do dnia 31 grudnia 2021 r.
- Rozporządzenie Komisji (UE) 2015/1428 z dnia 25 sierpnia 2015 r. zmieniające rozporządzenie Komisji (WE) nr 244/2009 w odniesieniu do wymogów dotyczących ekoprojektu dla bezkierunkowych lamp do użytku domowego oraz rozporządzenie Komisji (WE) nr 245/2009 w odniesieniu do wymogów dotyczących ekoprojektu dla lamp fluorescencyjnych bez wbudowanego statecznika, dla lamp wyładowczych dużej intensywności, a także dla stateczników i opraw oświetleniowych służących do zasilania takich lamp, oraz uchylające dyrektywę 2000/55/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz rozporządzenie Komisji (UE) nr 1194/2012 w odniesieniu do wymogów dotyczących ekoprojektu dla lamp kierunkowych, lamp z diodami elektroluminescencyjnymi i powiązanego wyposażenia

Harmonogram: harmonogram wdrożenia przepisów rozporządzenia należy ustanowić do dnia 31 grudnia 2021 r.
- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 245/2009 z dnia 18 marca 2009 r. w sprawie wykonania dyrektywy 2005/32/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do wymogów dotyczących ekoprojektu dla lamp fluorescencyjnych bez wbudowanego statecznika, dla lamp wyładowczych dużej intensywności, a także dla stateczników i opraw oświetleniowych służących do zasilania takich lamp, oraz uchylające dyrektywę 2000/55/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, z późniejszymi zmianami

Harmonogram: przepisy rozporządzenia podlegają wdrożeniu w ciągu trzech lat od dnia wejścia w życie niniejszego Układu.
- Rozporządzenie Komisji (UE) nr 1194/2012 z dnia 12 grudnia 2012 r. w sprawie wykonania dyrektywy 2009/125/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do wymogów dotyczących ekoprojektu dla lamp kierunkowych, lamp z diodami elektroluminescencyjnymi i powiązanego wyposażenia

Harmonogram: harmonogram wdrożenia przepisów rozporządzenia należy ustanowić do dnia 31 grudnia 2021 r.

- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 244/2009 z dnia 18 marca 2009 r. w sprawie wykonania dyrektywy 2005/32/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do wymogów dotyczących ekoprojektu dla bezkierunkowych lamp do użytku domowego, z późniejszymi zmianami
Harmonogram: przepisy rozporządzenia podlegają wdrożeniu w ciągu trzech lat od dnia wejścia w życie niniejszego Układu.
- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 859/2009 z dnia 18 września 2009 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 244/2009 w odniesieniu do wymogów dotyczących ekoprojektu w zakresie promieniowania ultrafioletowego bezkierunkowych lamp do użytku domowego
Harmonogram: harmonogram wdrożenia przepisów rozporządzenia należy ustanowić do dnia 31 grudnia 2021 r.
- Rozporządzenie Komisji (UE) nr 347/2010 z dnia 21 kwietnia 2010 r. zmieniające rozporządzenie Komisji (WE) nr 245/2009 w odniesieniu do wymogów dotyczących ekoprojektu dla lamp fluorescencyjnych bez wbudowanego statecznika, lamp wyładowczych dużej intensywności oraz stateczników i opraw oświetleniowych służących do zasilania takich lamp
Harmonogram: harmonogram wdrożenia przepisów rozporządzenia należy ustanowić do dnia 31 grudnia 2021 r.
- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 643/2009 z dnia 22 lipca 2009 r. w sprawie wykonania dyrektywy 2005/32/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do wymogów dotyczących ekoprojektu dla urządzeń chłodniczych przeznaczonych dla gospodarstw domowych
Harmonogram: harmonogram wdrożenia przepisów rozporządzenia należy ustanowić do dnia 31 grudnia 2021 r.
- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 642/2009 z dnia 22 lipca 2009 r. w sprawie wykonania dyrektywy 2005/32/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do wymogów dotyczących ekoprojektu dla telewizorów
Harmonogram: harmonogram wdrożenia przepisów rozporządzenia należy ustanowić do dnia 31 grudnia 2021 r.
- Rozporządzenie Komisji (UE) nr 4/2014 z dnia 6 stycznia 2014 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 640/2009 w sprawie wykonania dyrektywy 2005/32/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do wymogów dotyczących ekoprojektu dla silników elektrycznych
Harmonogram: harmonogram wdrożenia przepisów rozporządzenia należy ustanowić do dnia 31 grudnia 2021 r.
- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 640/2009 z dnia 22 lipca 2009 r. w sprawie wykonania dyrektywy 2005/32/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do wymogów dotyczących ekoprojektu dla silników elektrycznych + sprostowanie Dz.U. L 46 z 19.2.2011
Harmonogram: harmonogram wdrożenia przepisów rozporządzenia należy ustanowić do dnia 31 grudnia 2021 r.
- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 278/2009 z dnia 6 kwietnia 2009 r. w sprawie wykonania dyrektywy 2005/32/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do wymogów dotyczących ekoprojektu w zakresie zużycia energii elektrycznej przez zasilacze zewnętrzne w stanie bez obciążenia oraz ich średniej sprawności podczas pracy, z późniejszymi zmianami
Harmonogram: przepisy rozporządzenia podlegają wdrożeniu w ciągu trzech lat od dnia wejścia w życie niniejszego Układu.
- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 107/2009 z dnia 4 lutego 2009 r. w sprawie wykonania dyrektywy 2005/32/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do wymogów dotyczących ekoprojektu dla prostych set-top boksów, z późniejszymi zmianami
Harmonogram: przepisy rozporządzenia podlegają wdrożeniu w ciągu trzech lat od dnia wejścia w życie niniejszego Układu.
- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1275/2008 z dnia 17 grudnia 2008 r. w sprawie wykonania dyrektywy 2005/32/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do wymogów dotyczących ekoprojektu dla zużycia energii przez elektryczne i elektroniczne urządzenia gospodarstwa domowego i urządzenia biurowe w trybie czuwania i wyłączenia, z późniejszymi zmianami
Harmonogram: przepisy rozporządzenia podlegają wdrożeniu w ciągu trzech lat od dnia wejścia w życie niniejszego Układu.

- Dyrektywa Rady 92/42/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie wymogów sprawności dla nowych kotłów wody gorącej opalanych paliwem płynnym lub gazowym, z późniejszymi zmianami

Harmonogram: przepisy dyrektywy podlegają wdrożeniu w ciągu trzech lat od dnia wejścia w życie niniejszego Układu.

- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 643/2009 z dnia 22 lipca 2009 r. w sprawie wykonania dyrektywy 2005/32/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do wymogów dotyczących ekoprojektu dla urządzeń chłodniczych przeznaczonych dla gospodarstw domowych, z późniejszymi zmianami

Harmonogram: harmonogram wdrożenia przepisów rozporządzenia należy ustanowić do dnia 31 grudnia 2021 r.

Reaktory

Dyrektywa Rady 2013/59/Euratom z dnia 5 grudnia 2013 r. ustanawiająca podstawowe normy bezpieczeństwa w celu ochrony przed zagrożeniami wynikającymi z narażenia na działanie promieniowania jonizującego oraz uchylająca dyrektywy 89/618/Euratom, 90/641/Euratom, 96/29/Euratom, 97/43/Euratom i 2003/122/Euratom

Harmonogram: przepisy dyrektywy podlegają wdrożeniu w ciągu czterech lat od dnia wejścia w życie niniejszego Układu.

Dyrektywa Rady 2006/117/Euratom z dnia 20 listopada 2006 r. w sprawie nadzoru i kontroli nad przemieszczaniem odpadów promieniotwórczych oraz wypalonego paliwa jądrowego

Harmonogram: przepisy dyrektywy podlegają wdrożeniu w ciągu dwóch lat od dnia wejścia w życie niniejszego Układu.

Dyrektywa Rady 2009/71/Euratom z dnia 25 czerwca 2009 r. ustanawiająca wspólnotowe ramy bezpieczeństwa jądrowego obiektów jądrowych

Harmonogram: przepisy dyrektywy podlegają wdrożeniu w ciągu trzech lat od dnia wejścia w życie niniejszego Układu.

Dyrektywa Rady 2014/87/Euratom z dnia 8 lipca 2014 r. zmieniająca dyrektywę 2009/71/Euratom ustanawiającą wspólnotowe ramy bezpieczeństwa jądrowego obiektów jądrowych

Harmonogram: przepisy dyrektywy podlegają wdrożeniu w ciągu trzech lat od dnia wejścia w życie niniejszego Układu.

Dyrektywa Rady 2011/70/Euratom z dnia 19 lipca 2011 r. ustanawiająca ramy wspólnotowe w zakresie odpowiedzialnego i bezpiecznego gospodarowania wypalonym paliwem jądrowym i odpadami promieniotwórczymi.

Harmonogram: przepisy dyrektywy podlegają wdrożeniu w ciągu trzech lat od dnia wejścia w życie niniejszego Układu.”

DECYZJA RADY (WPZiB) 2019/467**z dnia 21 marca 2019 r.****zmieniająca decyzję 2011/173/WPZiB w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Bośni i Hercegowinie**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 29,

uwzględniając wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 21 marca 2011 r. Rada przyjęła decyzję 2011/173/WPZiB ⁽¹⁾ w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Bośni i Hercegowinie.
- (2) Na podstawie przeglądu decyzji 2011/173/WPZiB należy przedłużyć obowiązywanie środków ograniczających do dnia 31 marca 2020 r.
- (3) Należy zatem odpowiednio zmienić decyzję 2011/173/WPZiB,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Art. 6 akapit drugi decyzji 2011/173/WPZiB otrzymuje brzmienie:

„Niniejszą decyzję stosuje się do dnia 31 marca 2020 r.”.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 21 marca 2019 r.

W imieniu Rady

G. CIAMBA

Przewodniczący

⁽¹⁾ Decyzja Rady 2011/173/WPZiB z dnia 21 marca 2011 r. w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Bośni i Hercegowinie (Dz.U. L 76 z 22.3.2011, s. 68).

DECYZJA RADY (WPZiB) 2019/468**z dnia 21 marca 2019 r.****zmieniająca decyzję 2011/172/WPZiB dotyczącą środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, podmiotom i organom w związku z sytuacją w Egipcie**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 29,

uwzględniając wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 21 marca 2011 r. Rada przyjęła decyzję 2011/172/WPZiB ⁽¹⁾ dotyczącą środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, podmiotom i organom w związku z sytuacją w Egipcie.
- (2) Z przeglądu decyzji 2011/172/WPZiB wynika, że należy przedłużyć obowiązywanie tych środków ograniczających do dnia 22 marca 2020 r., a załącznik należy uzupełnić o informacje dotyczące prawa do obrony i prawa do skutecznej ochrony sądowej.
- (3) Należy zatem odpowiednio zmienić decyzję 2011/172/WPZiB,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W decyzji 2011/172/WPZiB wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 5 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Niniejszą decyzję stosuje się do dnia 22 marca 2020 r.”;

2) w załączniku wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 21 marca 2019 r.

W imieniu Rady

G. CIAMBA

Przewodniczący

⁽¹⁾ Decyzja Rady 2011/172/WPZiB z dnia 21 marca 2011 r. dotycząca środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, podmiotom i organom w związku z sytuacją w Egipcie (Dz.U. L 76 z 22.3.2011, s. 63).

ZAŁĄCZNIK

Załącznik do decyzji 2011/172/WPZiB otrzymuje brzmienie:

„ZAŁĄCZNIK

A. Wykaz osób fizycznych i prawnych, podmiotów i organów, o których mowa w art. 1

	Imię i Nazwisko (i ewent. pseudo- nimy)	Informacje identyfikacyjne	Powody umieszczenia w wykazie
1.	Mohamed Hosni Elsajed Mubarak	Były prezydent Arabskiej Republiki Egiptu Data urodzenia: 4.5.1928 Mężczyzna	Osoba, wobec której władze egipskie prowadzą postępowanie sądowe lub postępowanie o odzyskanie mienia w związku z prawomocnym wyrokiem sądu w sprawie sprzeniewierzenia funduszy państwowych, na podstawie Konwencji Narodów Zjednoczonych przeciwko korupcji.
2.	Suzanne Saleh Thabet	Małżonka Mohameda Hosniego Elsajeda Mubaraka, byłego prezydenta Arabskiej Republiki Egiptu Data urodzenia: 28.2.1941 Kobieta	Osoba powiązana z Mohamedem Hosnim Elsajedem Mubarakiem, wobec której władze egipskie prowadzą postępowanie sądowe lub postępowanie o odzyskanie mienia w związku z prawomocnym wyrokiem sądu w sprawie sprzeniewierzenia funduszy państwowych, na podstawie Konwencji Narodów Zjednoczonych przeciwko korupcji.
3.	Alaa Mohamed Hosni Elsajed Mubarak	Syn Mohameda Hosniego Elsajeda Mubaraka, byłego prezydenta Arabskiej Republiki Egiptu Data urodzenia: 26.11.1960 Mężczyzna	Osoba, wobec której władze egipskie prowadzą postępowanie sądowe lub postępowanie o odzyskanie mienia w związku z prawomocnym wyrokiem sądu w sprawie sprzeniewierzenia funduszy państwowych, na podstawie Konwencji Narodów Zjednoczonych przeciwko korupcji.
4.	Hajdi Mahmud Magdi Hussajn Rasech	Małżonka Alaa Mohameda Hosniego Elsajeda Mubaraka, syna byłego prezydenta Arabskiej Republiki Egiptu Data urodzenia: 5.10.1971 Kobieta	Osoba, wobec której władze egipskie prowadzą postępowanie sądowe lub postępowanie o odzyskanie mienia w związku z prawomocnym wyrokiem sądu w sprawie sprzeniewierzenia funduszy państwowych, na podstawie Konwencji Narodów Zjednoczonych przeciwko korupcji; jest ona także powiązana z Alaa Mohamedem Hosnim Elsajedem Mubarakiem.
5.	Dżamal Mohamed Hosni Elsajed Mubarak	Syn Mohameda Hosniego Elsajeda Mubaraka, byłego prezydenta Arabskiej Republiki Egiptu Data urodzenia: 28.12.1963 Mężczyzna	Osoba, wobec której władze egipskie prowadzą postępowanie sądowe lub postępowanie o odzyskanie mienia w związku z prawomocnym wyrokiem sądu w sprawie sprzeniewierzenia funduszy państwowych, na podstawie Konwencji Narodów Zjednoczonych przeciwko korupcji
6.	Chadiga Mahmud El Dżammal	Małżonka Dżamala Mohameda Hosniego Elsajeda Mubaraka, syna byłego prezydenta Arabskiej Republiki Egiptu Data urodzenia: 13.10.1982 Kobieta	Osoba, wobec której władze egipskie prowadzą postępowanie sądowe lub postępowanie o odzyskanie mienia w związku z prawomocnym wyrokiem sądu w sprawie sprzeniewierzenia funduszy państwowych, na podstawie Konwencji Narodów Zjednoczonych przeciwko korupcji; jest ona także powiązana z Dżamalem Mohamedem Hosnim Elsajedem Mubarakiem.
15.	Mohamed Zohir Mohamed Wahed Garrana	Były minister turystyki Data urodzenia: 20.2.1959 Mężczyzna	Osoba, wobec której władze egipskie prowadzą – na podstawie Konwencji Narodów Zjednoczonych przeciwko korupcji – postępowanie sądowe w sprawie sprzeniewierzenia funduszy państwowych.

	Imię i Nazwisko (i ewent. pseudo- nimy)	Informacje identyfikacyjne	Powody umieszczenia w wykazie
18.	Habib Ibrahim Habib Eladli	Były minister spraw wewnętrznych Data urodzenia: 1.3.1938 Mężczyzna	Osoba, wobec której władze egipskie prowadzą – na podstawie Konwencji Narodów Zjednoczonych przeciwko korupcji – postępowanie sądowe w sprawie sprzeniewierzenia funduszy państwowych.
19.	Elham Sajed Salem Szarszar	Małżonka Habiba Ibrahima Eladliego Data urodzenia: 23.1.1963 Kobieta	Osoba, wobec której władze egipskie prowadzą – na podstawie Konwencji Narodów Zjednoczonych przeciwko korupcji – postępowanie sądowe w sprawie sprzeniewierzenia funduszy państwowych; jest ona także powiązana z Habibem Ibrahimem Eladlim.

B. Prawo do obrony i prawo do skutecznej ochrony sądowej zgodnie z prawem egipskim:

Prawo do obrony i prawo do skutecznej ochrony sądowej

Z art. 54, 97 i 98 konstytucji Egiptu, art. 77, 78, 124, 199, 214, 271, 272 i 277 egipskiej ustawy o postępowaniu karnym oraz art. 93 i 94 egipskiej ustawy o prawie do obrony (ustawa nr 17 z 1983 r.) wynika, że na mocy egipskiego prawa gwarantowane są następujące prawa:

- w przypadku każdej osoby podejrzanej lub oskarżonej o popełnienie przestępstwa:
 1. prawo do kontroli sądowej każdego aktu lub decyzji administracyjnej;
 2. prawo do bronięcia się samemu lub przez ustanowionego przez siebie obrońcę, a jeśli dana osoba nie ma wystarczających środków na poniesienie kosztów obrony, do bezpłatnego skorzystania z pomocy obrońcy wyznaczonego z urzędu, gdy wymaga tego dobro wymiaru sprawiedliwości;
- w przypadku każdej osoby oskarżonej o popełnienie przestępstwa:
 1. prawo do niezwłocznego otrzymania szczegółowej informacji w języku dla niej zrozumiałym o istocie i przyczynie skierowanego przeciwko niej oskarżenia;
 2. prawo do odpowiedniego ilości czasu na przygotowanie obrony oraz do możliwości w zakresie przygotowania obrony;
 3. prawo do przesłuchania lub spowodowania przesłuchania świadków oskarżenia oraz żądania obecności i przesłuchania świadków obrony na takich samych warunkach jak świadków oskarżenia;
 4. prawo do korzystania z bezpłatnej pomocy tłumacza, jeżeli dana osoba nie rozumie języka używanego w sądzie lub nie mówi tym językiem.

Zastosowanie prawa do obrony i prawa do skutecznej ochrony sądowej

1. Mohamed Hosni Elsajed Mubarak

Z informacji w aktach Rady wynika, że prawo do obrony i prawo do skutecznej ochrony sądowej Mohameda Hosniego Elsajeda Mubaraka w postępowaniu karnym, na które powoływała się Rada, były przestrzegane. Świadczy o tym w szczególności, co następuje:

Sprawa pierwsza:

27 czerwca 2013 r. Mohamed Hosni Elsajed Mubarak został oskarżony wraz z dwiema innymi osobami o sprzeniewierzenie środków publicznych, a 17 listopada 2013 r. w Kairze wszczęto postępowanie przed sądem karnym. 21 maja 2014 r. sąd uznał trzech oskarżonych za winnych. Oskarżeni zaskarżyli ten wyrok przed sądem kasacyjnym. 13 stycznia 2015 r. sąd kasacyjny uchylił wyrok i zarządził ponowny proces. Podczas ponownego rozpoznawania sprawy, 4 i 29 kwietnia 2015 r., strony przedstawiły wystąpienia ustne i pisma procesowe. 9 maja 2015 r. sąd karny w Kairze uznał oskarżonych za winnych, nakazał zwrot sprzeniewierzonych środków i zapłatę grzywny. 24 maja 2015 r. złożono apelację do sądu kasacyjnego. 9 stycznia 2016 r. sąd kasacyjny podtrzymał wyroki skazujące. 8 marca 2016 r. oskarżeni osiągnęli ugodę z komisją biegłych ustanowioną dekretem premiera nr 2873 z 2015 r. Ugoda ta została zatwierdzona przez Radę Ministrów 9 marca 2016 r. Ugoda ta nie została skierowana do sądu kasacyjnego w celu ostatecznego zatwierdzenia przez prokuratora generalnego, ponieważ komitet biegłych nie był komisją właściwą. Oskarżeni mogą złożyć wniosek o ugodę do komisji właściwej – Krajowej Komisji ds. Odzyskiwania Mienia z Zagranicy (NCRAA).

Sprawa druga:

Dochodzenie dotyczące okoliczności faktycznych w sprawie sprzeniewierzenia środków publicznych lub mienia publicznego jest nadal w toku. Zdaniem Rady nic nie wskazuje na to, że naruszono prawo Hosniego Mubaraka do obrony i do skutecznej ochrony sądowej.

3. Alaa Mohamed Hosni Elsajed Mubarak

Z informacji w aktach Rady wynika, że prawo do obrony i prawo do skutecznej ochrony sądowej Alaa Mohameda Hosniego Elsajeda Mubaraka w postępowaniu karnym, na które powoływała się Rada, były przestrzegane. Świadczy o tym w szczególności co następuje:

Nakaz zabezpieczenia

28 lutego 2011 r. prokurator generalny wydał postanowienie zakazujące Alaa Mohamedowi Hosniemu Elsajedowi Mubarakowi i innym osobom zbywania mienia i środków – zgodnie z art. 208 bis/a egipskiej ustawy o postępowaniu karnym, który umożliwia prokuratorowi generalnemu zakazanie oskarżonemu, jego żonie i dzieciom zbywania ich mienia, jeżeli istnieją jakiegokolwiek wątpliwości co do tego, czy takie mienie nie stanowi nielegalnych korzyści pochodzących z przestępstw popełnionych przez oskarżonego. 8 marca 2011 r. właściwy sąd karny podtrzymał zakaz. Zgodnie z przepisami ustawowymi Arabskiej Republiki Egiptu oskarżeni mają prawo do zaskarżenia orzeczenia sądu wprowadzającego zakaz przed tym samym sądem. Alaa Mubarak nie zaskarżył orzeczenia z 8 marca 2011 r.

Sprawa pierwsza:

Sprawę przeciwko oskarżonemu i jeszcze jednej osobie skierowano do sądu pierwszej instancji (kairski sąd karny) 30 maja 2012 r. 6 czerwca 2013 r. sąd odesłał sprawę do prokuratury w celu dalszego dochodzenia. Po zakończeniu dochodzenia sprawa została ponownie skierowana do sądu. 15 września 2018 r. kairski sąd karny wydał orzeczenie, na mocy którego: (i) zwrócił się do wyznaczonego komitetu biegłych o uzupełnienie sprawozdania biegłych przedstawionego sądowi w lipcu 2018 r., (ii) nakazał aresztowanie oskarżonych oraz (iii) zalecił przekazanie sprawy Krajowej Komisji ds. Odzyskiwania Mienia z Zagranicy (NCRAA) z myślą o ewentualnej ugodzie. Oskarżeni skutecznie zaskarżyli nakaz aresztowania i, w wyniku wniosku o zmianę składu sędziowskiego, sprawa została odesłana do innego obwodu sądu karnego w celu dokonania kontroli zasadności.

Sprawa druga:

27 czerwca 2013 r. Alaa Mubarak został oskarżony wraz z dwiema innymi osobami o sprzeniewierzenie środków publicznych, a 17 listopada 2013 r. w Kairze wszczęto postępowanie przed sądem karnym. 21 maja 2014 r. sąd uznał trzech oskarżonych za winnych. Oskarżeni zaskarżyli ten wyrok przed sądem kasacyjnym. 13 stycznia 2015 r. sąd kasacyjny uchylił wyrok i zarządził ponowny proces. Podczas ponownego rozpoznawania sprawy, 4 i 29 kwietnia 2015 r., strony przedstawiły wystąpienia ustne i pisma procesowe.

9 maja 2015 r. sąd karny w Kairze uznał oskarżonych za winnych, nakazał zwrot sprzeniewierzonych środków i zapłatę grzywny. 24 maja 2015 r. złożono apelację do sądu kasacyjnego. 9 stycznia 2016 r. sąd kasacyjny podtrzymał wyroki skazujące. 8 marca 2016 r. oskarżeni osiągnęli ugodę z komitetem biegłych ustanowionym dekretem premiera nr 2873 z 2015 r. Uгода ta została zatwierdzona przez Radę Ministrów 9 marca 2016 r. Uгода ta nie została skierowana do sądu kasacyjnego w celu ostatecznego zatwierdzenia przez prokuratora generalnego, ponieważ komitet biegłych nie był komisją właściwą. Oskarżeni mogą złożyć wniosek o ugodę do komisji właściwej – Krajowej Komisji ds. Odzyskiwania Mienia z Zagranicy (NCRAA).

Sprawa trzecia:

Dochodzenie dotyczące okoliczności faktycznych w sprawie sprzeniewierzenia środków publicznych lub mienia publicznego jest nadal w toku. Zdaniem Rady nic nie wskazuje na to, że naruszono prawo Alaa Mubaraka do obrony i do skutecznej ochrony sądowej.

4. Hajdi Mahmud Magdi Hussajn Rasech

Z informacji w aktach Rady wynika, że prawo do obrony i prawo do skutecznej ochrony sądowej Hajdi Mahmud Magdi Hussajn Rasech w postępowaniu karnym, na które powoływała się Rada, były przestrzegane. Świadczy o tym w szczególności co następuje:

Nakaz zabezpieczenia

28 lutego 2011 r. prokurator generalny wydał postanowienie zakazujące Hajdi Mahmud Magdi Hussajn Rasech i innym osobom zbywania mienia i środków – zgodnie z art. 208 bis/a egipskiej ustawy o postępowaniu karnym, który umożliwia prokuratorowi generalnemu zakazanie oskarżonemu, jego żonie i dzieciom zbywania ich mienia, jeżeli istnieją jakiegokolwiek wątpliwości co do tego, czy takie mienie nie stanowi nielegalnych korzyści pochodzących z przestępstw popełnionych przez oskarżonego. 8 marca 2011 r. właściwy sąd karny podtrzymał zakaz. Zgodnie z przepisami ustawowymi Arabskiej Republiki Egiptu oskarżeni mają prawo do zaskarżenia orzeczenia sądu wprowadzającego zakaz przed tym samym sądem. Hajdi Mahmud Magdi Hussajn Rasech nie zaskarżyła orzeczenia z 8 marca 2011 r.

Sprawa

Dochodzenie dotyczące okoliczności faktycznych w sprawie sprzeniewierzenia środków publicznych lub mienia publicznego jest nadal w toku. Zdaniem Rady nic nie wskazuje na to, że naruszono prawo Hajdi Mahmud Magdi Hussajn Rasech do obrony i do skutecznej ochrony sądowej.

5. Dżamal Mohamed Hosni Elsajed Mubarak

Z informacji w aktach Rady wynika, że prawo do obrony i prawo do skutecznej ochrony sądowej Dżamala Mohameda Hosniego Elsajeda Mubaraka w postępowaniu karnym, na które powoływała się Rada, były przestrzegane. Świadczy o tym w szczególności co następuje:

Nakaz zabezpieczenia

28 lutego 2011 r. prokurator generalny wydał postanowienie zakazujące Dżamalowi Mohamedowi Hosniemu Elsajedowi Mubarakowi i innym osobom zbywania mienia i środków zgodnie – z art. 208 bis/a egipskiej ustawy o postępowaniu karnym, który umożliwia prokuratorowi generalnemu zakazanie oskarżonemu, jego żonie i dzieciom zbywania ich mienia, jeżeli istnieją jakiegokolwiek wątpliwości co do tego, czy takie mienie nie stanowi nielegalnych korzyści pochodzących z przestępstw popełnionych przez oskarżonego. 8 marca 2011 r. właściwy sąd karny podtrzymał zakaz. Zgodnie z przepisami ustawowymi Arabskiej Republiki Egiptu oskarżeni mają prawo do zaskarżenia orzeczenia sądu wprowadzającego zakaz przed tym samym sądem. Dżamal Mubarak nie zaskarżył orzeczenia z 8 marca 2011 r.

Sprawa pierwsza:

Sprawę przeciwko Dżamalowi Mubarakowi i jeszcze jednej osobie skierowano do sądu pierwszej instancji (kairski sąd karny) 30 maja 2012 r. 6 czerwca 2013 r. sąd odesłał sprawę do prokuratury w celu dalszego dochodzenia. Po zakończeniu dochodzenia sprawa została ponownie skierowana do sądu. 15 września 2018 r. kairski sąd karny wydał orzeczenie, na mocy którego: (i) zwrócił się do wyznaczonego komitetu biegłych o uzupełnienie sprawozdania biegłych przedstawionego sądowi w lipcu 2018 r., (ii) nakazał aresztowanie oskarżonych oraz (iii) zalecił przekazanie sprawy Krajowej Komisji ds. Odzyskiwania Mienia z Zagranicy (NCRAA) z myślą o ewentualnej ugodzie. Oskarżeni skutecznie zaskarżyli nakaz aresztowania i, w wyniku wniosku o zmianę składu sędziowskiego, sprawa została odesłana do innego obwodu sądu karnego w celu dokonania kontroli zasadności.

Sprawa druga:

27 czerwca 2013 r. Dżamal Mubarak został oskarżony wraz z dwiema innymi osobami o sprzeniewierzenie środków publicznych, a 17 listopada 2013 r. w Kairze wszczęto postępowanie przed sądem karnym. 21 maja 2014 r. sąd uznał trzech oskarżonych za winnych. Oskarżeni zaskarżyli ten wyrok przed sądem kasacyjnym. 13 stycznia 2015 r. sąd kasacyjny uchylił wyrok i zarządził ponowny proces. Podczas ponownego rozpoznawania sprawy, 4 i 29 kwietnia 2015 r., strony przedstawiły wystąpienia ustne i pisma procesowe. 9 maja 2015 r. sąd karny w Kairze uznał oskarżonych za winnych, nakazał zwrot sprzeniewierzonych środków i zapłatę grzywny. 24 maja 2015 r. złożono apelację do sądu kasacyjnego. 9 stycznia 2016 r. sąd kasacyjny podtrzymał wyroki skazujące. 8 marca 2016 r. oskarżeni osiągnęli porozumienie z komitetem biegłych ustanowionym dekretem premiera nr 2873 z 2015 r. Ugoda ta została zatwierdzona przez Radę Ministrów 9 marca 2016 r. Ugoda ta nie została skierowana do sądu kasacyjnego w celu ostatecznego zatwierdzenia przez prokuratora generalnego, ponieważ komitet ekspertów nie był komisją właściwą. Oskarżeni mogą złożyć wniosek o ugodę do komisji właściwej – Krajowej Komisji ds. Odzyskiwania Mienia z Zagranicy (NCRAA).

Sprawa trzecia:

Dochodzenie dotyczące okoliczności faktycznych w sprawie sprzeniewierzenia środków publicznych lub mienia publicznego jest nadal w toku. W trakcie postępowania wyjaśniającego Dżamal Mubarak został przesłuchany. Zdaniem Rady nic nie wskazuje na to, że naruszono prawo Dżamala Mubaraka do obrony i do skutecznej ochrony sądowej.

6. Chadiga Mahmud El Dżammal

Z informacji w aktach Rady wynika, że prawo do obrony i prawo do skutecznej ochrony sądowej Chadigi Mahmud El Dżammal w postępowaniu karnym, na które powoływała się Rada, były przestrzegane. Świadczy o tym w szczególności co następuje:

Nakaz zabezpieczenia

28 lutego 2011 r. prokurator generalny wydał postanowienie zakazujące Chadidze Mahmud El Dżammal i innym osobom zbywania mienia i środków – zgodnie z art. 208 bis/a egipskiej ustawy o postępowaniu karnym, który umożliwia prokuratorowi generalnemu zakazanie oskarżonemu, jego żonie i dzieciom zbywania ich mienia, jeżeli istnieją jakiegokolwiek wątpliwości co do tego, czy takie mienie nie stanowi nielegalnych korzyści pochodzących z przestępstw popełnionych przez oskarżonego. 8 marca 2011 r. właściwy sąd karny podtrzymał zakaz. Zgodnie z przepisami ustawowymi Arabskiej Republiki Egiptu oskarżeni mają prawo do zaskarżenia orzeczenia sądu wprowadzającego zakaz przed tym samym sądem. Chadiga El Dżammal nie zaskarżyła orzeczenia z 8 marca 2011 r.

Sprawa

Dochodzenie dotyczące okoliczności faktycznych w sprawie sprzeniewierzenia środków publicznych lub mienia publicznego jest nadal w toku. Podczas tego przesłuchania towarzyszył jej adwokat. Zdaniem Rady nic nie wskazuje na to, że naruszono prawo Chadigi Mahmud El Dżammal do obrony i do skutecznej ochrony sądowej.

15. Mohamed Zohir Mohamed Wahed Garrana

Z informacji w aktach Rady wynika, że prawo do obrony i prawo do skutecznej ochrony sądowej Mohameda Zohira Mohameda Waheda Garrana w postępowaniu karnym, na które powoływała się Rada, były przestrzegane. Świadczy o tym w szczególności co następuje:

Sprawa

Dochodzenie dotyczące okoliczności faktycznych w sprawie sprzeniewierzenia środków publicznych lub mienia publicznego jest nadal w toku. Zdaniem Rady nic nie wskazuje na to, że naruszono prawo Mohameda Zohira Mohameda Waheda Garrana do obrony i do skutecznej ochrony sądowej.

18. Habib Ibrahim Habib Eladli

Z informacji w aktach Rady wynika, że prawo do obrony i prawo do skutecznej ochrony sądowej Habiba Eladliego w postępowaniu karnym, na które powoływała się Rada, były przestrzegane. Świadczy o tym w szczególności co następuje:

Sprawa

Sprawa przeciwko Habibowi Eladliemu została skierowana przez sędziego śledczego do właściwego sądu z zarzutem sprzeniewierzenia środków publicznych. 7 lutego 2016 r. sąd ten podjął decyzję o zabezpieczeniu mienia Habiba Eladliego, jego żony i małoletniego syna. Wykonując decyzję sądu, 10 lutego 2016 r. prokurator generalny wydał nakaz zabezpieczenia mienia, zgodnie z art. 208bis/a egipskiej ustawy o postępowaniu karnym, który umożliwia prokuratorowi generalnemu zakazanie oskarżonemu, jego żonie i dzieciom zbywania ich mienia, jeżeli istnieją jakiegokolwiek wątpliwości co do tego, czy takie mienie nie stanowi nielegalnych korzyści pochodzących z przestępstw popełnionych przez oskarżonego. Zgodnie z przepisami ustawowymi Arabskiej Republiki Egiptu oskarżeni mają prawo do zaskarżenia orzeczenia sądu wprowadzającego zakaz przed tym samym sądem. 15 kwietnia 2017 r. sąd uznał oskarżonego winnym. Oskarżony zaskarżył ten wyrok przed sądem kasacyjnym, który 11 stycznia 2018 r. uchylił wyrok i zarządził ponowny proces. Nowe postępowanie jest nadal w toku.

19. Elham Sajed Salem Szarszar

Z informacji w aktach Rady wynika, że prawo do obrony i prawo do skutecznej ochrony sądowej Elham Sajed Salem Szarszar w postępowaniu karnym, na które powoływała się Rada, były przestrzegane. Świadczy o tym w szczególności co następuje:

Nakaz zabezpieczenia

Sprawa przeciwko mężowi Elham Szarszar została skierowana przez sędziego śledczego do właściwego sądu z zarzutem sprzeniewierzenia środków publicznych. 7 lutego 2016 r. sąd ten podjął decyzję o zabezpieczeniu mienia oskarżonej, jej męża i ich małoletniego syna. Wykonując decyzję sądu, 10 lutego 2016 r. prokurator generalny wydał nakaz zabezpieczenia mienia, zgodnie z art. 208bis/a egipskiej ustawy o postępowaniu karnym, który umożliwi prokuratorowi generalnemu zakazanie oskarżonemu, jego żonie i dzieciom zbywania ich mienia, jeżeli istnieją jakiegokolwiek wątpliwości co do tego, czy takie mienie nie stanowi nielegalnych korzyści pochodzących z przestępstw popełnionych przez oskarżonego. Zgodnie z przepisami ustawowymi Arabskiej Republiki Egiptu oskarżeni mają prawo do zaskarżenia orzeczenia sądu wprowadzającego zakaz przed tym samym sądem. Elham Szarszar nie zaskarżyła wyroku sądu.”

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2019/469**z dnia 20 marca 2019 r.****zmieniająca decyzję wykonawczą 2014/909/UE w odniesieniu do okresu stosowania środków ochronnych w odniesieniu do małego chrząszcza ulowego we Włoszech***(notyfikowana jako dokument nr C(2019) 2044)***(Jedynie tekst w języku włoskim jest autentyczny)****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Rady 89/662/EWG z dnia 11 grudnia 1989 r. dotyczącą kontroli weterynaryjnych w handlu wewnątrzwspólnotowym w perspektywie wprowadzenia rynku wewnętrznego ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 9 ust. 4,uwzględniając dyrektywę Rady 90/425/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. dotyczącą kontroli weterynaryjnych mających zastosowanie w handlu wewnątrzunijnym niektórymi żywymi zwierzętami i produktami w perspektywie wprowadzenia rynku wewnętrznego ⁽²⁾, w szczególności jej art. 10 ust. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Decyzją wykonawczą Komisji 2014/909/UE ⁽³⁾ ustanowiono niektóre środki ochronne, które mają zostać zastosowane przez Włochy w związku z przypadkami wystąpienia małego chrząszcza ulowego (*Aethina tumida*) na niektórych obszarach, pierwotnie w regionie Kalabrii i na Sycylii. W następstwie rozwoju sytuacji epidemiologicznej środki te są obecnie ograniczone do regionu Kalabrii, a decyzję wykonawczą 2014/909/UE stosuje się do dnia 31 marca 2019 r.
- (2) Włochy powiadomiły Komisję o kilku nowych przypadkach wystąpienia małego chrząszcza ulowego w Kalabrii w drugiej połowie 2018 r., a także poinformowały o sytuacji epidemiologicznej w lutym 2019 r., z której wynika, że zarażenie małym chrząszczem ulowym nadal występuje w Kalabrii.
- (3) W związku z tym stosowanie środków ochronnych przewidzianych w decyzji wykonawczej 2014/909/UE należy przedłużyć do dnia 21 kwietnia 2021 r., uwzględniając fakt, że rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 ⁽⁴⁾, które przewiduje środki ochronne w przypadku chorób zwierząt, stosuje się od dnia 21 kwietnia 2021 r.
- (4) Należy zatem odpowiednio zmienić decyzję wykonawczą 2014/909/UE.
- (5) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Art. 4 decyzji wykonawczej 2014/909/UE otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 4

Niniejszą decyzję stosuje się do dnia 21 kwietnia 2021 r.”.

⁽¹⁾ Dz.U. L 395 z 30.12.1989, s. 13.⁽²⁾ Dz.U. L 224 z 18.8.1990, s. 29.⁽³⁾ Decyzja wykonawcza Komisji 2014/909/UE z dnia 12 grudnia 2014 r. w sprawie niektórych środków ochronnych w odniesieniu do potwierdzonych przypadków występowania małego chrząszcza ulowego we Włoszech (Dz.U. L 359 z 16.12.2014, s. 161).⁽⁴⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 z dnia 9 marca 2016 r. w sprawie przenośnych chorób zwierząt oraz zmieniające i uchylające niektóre akty w dziedzinie zdrowia zwierząt („Prawo o zdrowiu zwierząt”) (Dz.U. L 84 z 31.3.2016, s. 1).

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Włoskiej.

Sporządzono w Brukseli dnia 20 marca 2019 r.

W imieniu Komisji
Vytenis ANDRIUKAITIS
Członek Komisji

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2019/470

z dnia 20 marca 2019 r.

**uchylająca decyzję 2005/779/WE dotyczącą środków ochrony zdrowia zwierząt przed chorobą
pęcherzykową świń we Włoszech**

(notyfikowana jako dokument nr C(2019) 2045)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Rady 90/425/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. dotyczącą kontroli weterynaryjnych mających zastosowanie w handlu wewnątrzunijnym niektórymi żywymi zwierzętami i produktami w perspektywie wprowadzenia rynku wewnętrznego ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 10 ust. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Decyzję Komisji 2005/779/WE ⁽²⁾ przyjęto w następstwie wystąpienia ognisk choroby pęcherzykowej świń we Włoszech. Ustanawia ona przepisy dotyczące zdrowia zwierząt w odniesieniu do choroby pęcherzykowej świń dla regionów tego państwa członkowskiego, które są uznane za wolne od choroby pęcherzykowej świń, oraz dla regionów, które nie są uznane za wolne od tej choroby.
- (2) We Włoszech od kilku lat wdrażany jest program zwalczania i monitorowania choroby pęcherzykowej świń, który ma na celu doprowadzenie do uzyskania statusu obszaru wolnego od choroby pęcherzykowej świń przez wszystkie regiony tego państwa członkowskiego.
- (3) Włochy przekazały Komisji nowe informacje dotyczące statusu regionu Kalabria jako wolnego od choroby pęcherzykowej świń, z których to informacji wynika, że choroba ta została zwalczona w tym regionie.
- (4) Po przeanalizowaniu informacji przedłożonych przez Włochy i z uwagi na pozytywne wyniki realizacji programu zwalczania i monitorowania region Kalabria należy uznać za wolny od choroby pęcherzykowej świń.
- (5) Ponieważ choroba pęcherzykowa świń została zwalczona we wszystkich regionach Włoch, decyzja 2005/779/WE stała się nieaktualna i należy ją uchylić.
- (6) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Decyzja 2005/779/WE traci moc.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 20 marca 2019 r.

W imieniu Komisji
Vytenis ANDRIUKAITIS
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 224 z 18.8.1990, s. 29.

⁽²⁾ Decyzja Komisji 2005/779/WE z dnia 8 listopada 2005 r. dotycząca środków ochrony zdrowia zwierząt przed chorobą pęcherzykową świń we Włoszech (Dz.U. L 293 z 9.11.2005, s. 28).

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2019/471**z dnia 20 marca 2019 r.****zatwierdzająca plan zwalczania afrykańskiego pomoru świń u dziczających świń na niektórych obszarach Węgier***(notyfikowana jako dokument nr C(2019) 2073)***(Jedynie tekst w języku węgierskim jest autentyczny)****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Rady 2002/60/WE z dnia 27 czerwca 2002 r. ustanawiającą przepisy szczególne w celu zwalczania afrykańskiego pomoru świń oraz zmieniającą dyrektywę 92/119/EWG w zakresie choroby cieszyńskiej i afrykańskiego pomoru świń ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 16 ust. 1 akapit drugi,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dyrektywie 2002/60/WE ustanowiono minimalne środki unijne wprowadzane w celu zwalczania afrykańskiego pomoru świń, w tym środki, które należy stosować w przypadku potwierdzenia przypadku afrykańskiego pomoru świń u dziczających świń.
- (2) W decyzji wykonawczej Komisji 2014/709/UE ⁽²⁾ ustanowiono ponadto środki kontroli w zakresie zdrowia zwierząt w odniesieniu do afrykańskiego pomoru świń w państwach członkowskich lub na ich obszarach wymienionych w załączniku do tej decyzji („zainteresowane państwa członkowskie”) oraz we wszystkich państwach członkowskich w odniesieniu do przemieszczania dziczających świń i obowiązków informacyjnych. W załączniku do decyzji wykonawczej 2014/709/UE wyznaczono i wymieniono niektóre obszary zainteresowanych państw członkowskich w podziale według poziomu ryzyka na podstawie sytuacji epidemiologicznej w odniesieniu do tej choroby, w tym obszary wysokiego ryzyka. Załącznik ten był wielokrotnie zmieniany w celu uwzględnienia zmian sytuacji epidemiologicznej w Unii w odniesieniu do afrykańskiego pomoru świń, które należało odzwierciedlić w tym załączniku.
- (3) W 2018 r. Węgry powiadomiły Komisję o przypadkach afrykańskiego pomoru świń u dziczających świń i należycie wprowadziły środki zwalczania choroby wymagane na mocy dyrektywy 2002/60/WE.
- (4) W świetle obecnej sytuacji epidemiologicznej i zgodnie z art. 16 dyrektywy 2002/60/WE Węgry przedłożyły Komisji plan zwalczania afrykańskiego pomoru świń („plan zwalczania”).
- (5) Załącznik do decyzji wykonawczej 2014/709/UE został ostatnio zmieniony decyzją wykonawczą Komisji (UE) 2018/1856 ⁽³⁾, aby uwzględnić między innymi przypadki afrykańskiego pomoru świń u dziczających świń na Węgrzech, a części I i II tego załącznika obejmują obecnie obszary zakażone na Węgrzech.
- (6) Komisja zbadała plan zwalczania przedłożony przez Węgry i stwierdziła, że spełnia on wymagania określone w art. 16 dyrektywy 2002/60/WE. Należy zatem zatwierdzić tenże plan.
- (7) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Zatwierdza się plan dotyczący zwalczania afrykańskiego pomoru świń w populacji dziczających świń na obszarach, o których mowa w załączniku do decyzji wykonawczej 2014/709/UE, przedłożony przez Węgry w dniu 4 października 2018 r. zgodnie z art. 16 ust. 1 dyrektywy 2002/60/WE.

⁽¹⁾ Dz.U. L 192 z 20.7.2002, s. 27.

⁽²⁾ Decyzja wykonawcza Komisji 2014/709/UE z dnia 9 października 2014 r. w sprawie środków kontroli w zakresie zdrowia zwierząt w odniesieniu do afrykańskiego pomoru świń w niektórych państwach członkowskich i uchylająca decyzję wykonawczą 2014/178/UE (Dz.U. L 295 z 11.10.2014, s. 63).

⁽³⁾ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2018/1856 z dnia 27 listopada 2018 r. zmieniająca załącznik do decyzji wykonawczej 2014/709/UE w sprawie środków kontroli w zakresie zdrowia zwierząt w odniesieniu do afrykańskiego pomoru świń w niektórych państwach członkowskich (Dz.U. L 302 z 28.11.2018, s. 78).

Artykuł 2

Węgry wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne wymagane do realizacji planu zwalczania w terminie 30 dni od daty przyjęcia niniejszej decyzji.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do Węgier.

Sporządzono w Brukseli dnia 20 marca 2019 r.

W imieniu Komisji
Vytenis ANDRIUKAITIS
Członek Komisji

ISSN 1977-0766 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5139 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL